

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

2

ADALET KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

2 Mayıs 2012 Çarşamba

ADALET KOMİSYONU

GÖRÜŞME TUTANAKLARI

2 Mayıs 2012 Çarşamba

---0---

K O N U

	<u>Sayfa</u>
Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı	1:37

İ Ç İ N D E K İ L E R

	<u>Sayfa</u>
BİRİNCİ OTURUM	1:37
Geneli Üzerinde Görüşmeler	1:37
Bülent TEZCAN	(Aydın) 1,10:12,17:20
Sadullah ERGİN (Adalet Bakanı)	(Hatay) 1:7,17,23:26,29,31,33:36
Ali İhsan KÖKTÜRK	(Zonguldak) 7:10
Ali Rıza ÖZTÜRK	(Mersin) 12:13,26:30
Dilek AKAGÜN YILMAZ	(Uşak) 13:16,30:33,35,36
Turgut DİBEK	(Kırklareli) 16
Ömer Süha ALDAN	(Muğla) 20:22
Murat BAŞESGİOĞLU	(İstanbul) 22:23,36

Açılma Saati: 10.37
Kapanma Saati: 16.45

02 Mayıs 2012 Çarşamba

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 10.37

BAŞKAN: Ahmet İYİMAYA (Ankara)

BAŞKAN VEKİLİ: Hakkı KÖYLÜ (Kastamonu)

SÖZCÜ: Yılmaz TUNÇ (Bartın)

KATİP: Harun TÜFEKÇİ (Konya)

(Oturum, Başkan Vekili Hakkı Köylü tarafından açıldı)

-----0-----

BAŞKAN – Sayın Bakanım, değerli arkadaşlar; toplantı yeter sayımız vardır.

Gündeme geçiyoruz. Gündemimizi alt komisyon raporu üzerinde yürüteceğiz. Alt komisyon raporu daha önce arkadaşlarımıza tevdi edilmişti. Tasarı alt komisyona sevk edilmeden önce geneli üzerindeki görüşmeleri burada yapmamıştık. Şimdi geneli üzerindeki görüşmelerden başlayacağız. Başlangıçta da Sayın Bakandan tasarıyla ilgili bilgi vermesini isteyeceğiz.

BÜLENT TEZCAN (Aydın) – Şimdi, Sayın Başkanım, biz Anayasa’ya aykırılık iddiamız var bu konuda, öncelikle onu konuşacağız. Müsaade ederseniz.

BAŞKAN – Daha önce tartışmamış mıydık bunu?

BÜLENT TEZCAN (Aydın) – Burada tartışmadık. Bakandan sonra, Anayasa’ya aykırılık itirazımız var.

BAŞKAN – Tamam.

Buyurun Sayın Bakan.

ADALET BAKANI SADULLAH ERGİN (Hatay) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Komisyonumuzun değerli üyeleri, değerli katılımcılar; görüşülmekte olan Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı’yla ilgili Komisyonumuza bilgi arz etmek istiyorum. Bu vesileyle hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Bilindiği üzere, terörizmin temel amacı toplumun politik, sosyal ve ekonomik yapısını bozmaya çalışarak değişmesini sağlamak, Hükûmetin karar verme sürecinde daha fazla etkili olmak ve terörist grupların menfaatlerini olumsuz etkileyen politikaların değiştirilmesi için devlet üzerinde baskı kurmak, temel amaçlardan birkaçı olarak sayılabilir.

Terörizm insanların yaşamını etkilediği kadar ülkelerin ekonomilerini ve ekonomik kalkınmalarını da olumsuz yönde etkilemektedir. Terörist eylemlerin neden olduğu maddi zarar milyarlarca dolarlarla ifade edilmektedir günümüzde.

Sayın Başkan, Komisyonumuzun değerli üyeleri; amaçlarını gerçekleştirecek bir örgütün kurulması, devamlılığı ve faaliyetleri için önemli miktarlarda bütçeye ihtiyacı bulunan terör örgütlerinin eskisine nazaran çok daha büyük mali güçler hâline geldikleri bilinen bir gerçektir. Bu durum da göstermektedir ki teröre finansman sağlanması terör örgütlerinin varlıklarını sürdürebilmeleri açısından en önemli unsurlardan bir tanesidir.

Öte yandan, terörün uluslararası boyut kazanması ve terör örgütlerinin önemli miktarlarda suç geliri elde etmeleri nedeniyle, terörle etkin bir şekilde mücadele için klasik tedbir ve uygulamaların yanında, terör örgütlerinin finans kaynaklarının kurutulması gereği fikri büyük ölçüde uluslararası çalışmalarda kabul görmeye başlamıştır. Böylece terörle mücadelenin var olan boyutlarına yeni bir unsur olarak terörizmin finansmanı ile mücadele boyutu eklenmiştir.

Bu itibarla, terörizmin finansmanı ile mücadele, terörizmle mücadelenin vazgeçilmez bir unsurunu oluşturmaktadır. Terörün finansmanı ile mücadele, klasik terörle mücadele yöntemlerinden oldukça farklıdır. Bu mücadelenin en önemli yöntemlerinden birisi de hukuksal araçlarla etkin mücadeledir.

Hukuksal açıdan terörizmin finansmanının önlenmesinin iki yönü söz konusudur.

Birincisi, ceza hukukuna ilişkin tedbirlerdir ki ceza hukukuna ilişkin tedbirler, maddi ceza hukukuna ilişkin eylemin bağımsız bir suç hâline getirilmesi, ceza muhakemesine ilişkin koruma tedbirleri ve infaz hukukuna ilişkin düzenlemelerden oluşur.

Terörün finansmanının önlenmesinin ikinci yönü ise, önleyici tedbirlerden oluşur.

Terörün finansmanı suçu, Türk hukukunda ilk kez 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'nın 8'inci maddesinde "Terörün finansmanı" başlığı altında müstakil bir suç olarak düzenlenmiş ve yaptırıma bağlanmıştır.

Terörün finansmanının müstakil bir suç olarak düzenlenmeden önce de hukukumuzda cezalandırılan bir fiil olduğunu belirtmem gerekiyor. Terörle Mücadele Kanunu'nun ve Türk Ceza Kanunu'nun örgüt kurma suçuna ilişkin hükümleri, örgüt üyelerine yardıma ilişkin hükümleri ile Türk Ceza Kanunu'nun suça iştirake ilişkin genel hükümleri, terörün finansmanı suçu için de daha önce uygulanmaktaydı.

Sayın Başkan, değerli üyeler; terör eylemlerinin kişiler, toplumlar ve devletlere karşı içerdiği şiddetin boyutu ve bunun uluslararası toplumu sosyal, siyasal ve ekonomik bakımdan yakından etkilemesi, soruna karşı uluslararası mücadeleyi gerektirmiştir.

Belirtilen gelişmelerin sonunda, terörle ve özellikle terörün finansal boyutuyla mücadele dünya gündemini işgal etmeye başlamış ve Birleşmiş Milletler, Mali Eylem Görev Gücü, Avrupa Birliği, Avrupa Konseyi, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı gibi uluslararası ve birtakım bölgesel

kuruluşlar, terör ve terörün finansmanı ile mücadeleyle ilişkin birtakım tedbirler geliştirmiş durumdadır.

Bu bağlamda, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından, 9 Aralık 1999'da terörizmin finansmanı ile mücadele konusundaki ayrıntılı düzenlemeleri içeren ilk ve en önemli uluslararası sözleşme olan Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme kabul edilmiş ve ülkelerin imzasına açılmıştır.

Söz konusu sözleşme, ülkemiz tarafından 27 Eylül 2001 tarihinde imzalanmış, 10 Ocak 2002 tarihli Kanun'la uygun bulunmuş, iç hukukumuzun parçası haline gelmiştir.

Sözleşmenin yürürlüğe girmesiyle birlikte, anılan sözleşme hükümlerine uyumun sağlanması ülkemiz açısından uluslararası bir yükümlülük niteliği kazanmıştır.

Sözleşme, özellikle devletlerin meşru sermayelerin serbest dolaşımına hiçbir şekilde hâle getirmeksizin terörist amaçlara hizmet edeceğinden şüphelenilen veya terör suçlarının işlenmesi için kullanılan veya kullanılması için oluşturulan fonların veya bu suçlardan temin edilen kazançların tespiti, bulunması, dondurulması, el konulması, müsadereci ile faillerinin kovuşturulması ve cezalandırılmasına yönelik gerekli ve etkili önlemlerin oluşturulması ile devletler arasında uluslararası işbirliğinin geliştirilmesi amacıyla cezai, hukuki ve idari tedbirler alma ve uluslararası işbirliğinin geliştirilmesi ve karşılıklı yardımlaşmanın artırılması yükümlülüğü getirmektedir devletlere.

Ülkemiz, terörizmin finansmanı ile mücadele alanında bugüne kadar bahse konu sözleşmenin yanında, Birleşmiş Milletler bünyesinde kabul edilmiş ve Anayasa'mızın 90'ıncı maddesi hükmü karşısında mevzuatımızın bir parçası hâline gelmiş olan on adet uluslararası sözleşmenin tümüne taraf olmuştur.

Ayrıca, 16 Mayıs 2005 tarihinde Varşova'da kabul edilen ve 1 Haziran 2007 tarihinde yürürlüğe giren Terörizmin Önlenmesine Dair Avrupa Konseyi Sözleşmesi de dâhil olmak üzere Avrupa Konseyi bünyesinde hazırlanmış sözleşmelerin tamamına taraf olup imzalamış durumdayız.

Öte yandan, uluslararası barış ve güvenliği korumakla görevli Birleşmiş Milletler, Güvenlik Konseyi nezdinde terörün ve terörün finansmanının engellenmesi için birtakım kararlar alarak, bu konuda ülkeler tarafından alınması gerekli tedbirleri belirlemiştir. Birleşmiş Milletlerin içinde yer alan diğer organlar tavsiye niteliğinde kararlar alabilirken Güvenlik Konseyi tüm üyeleri bağlayıcı kararlar alabilmektedir.

Güvenlik Konseyi sahip olduğu bu yetkiye dayanarak terörizmin finansmanının önlenmesi için almış olduğu 1267 ile 1373 ve devamı niteliğindeki kararlar ile bu kararların uygulamaya konulması için ayrıca imzalanma ve onaylama şartına ihtiyaç bulunmamakta olup, üye ülkeler ve ülkemiz bakımından da bu kararlar bağlayıcı niteliktedir.

Güvenlik Konseyinin 1267, 1373 sayılı kararlarıyla kurulan Yaptırımlar Komitesi daimi üye olarak Çin, Fransa, Rusya, İngiltere ve Amerika Birleşik Devletleri ile 2012 yılı itibarıyla geçici üye olarak seçilen, Azerbaycan, Kolombiya, Almanya, Guatemala, Hindistan, Fas, Pakistan, Portekiz, Güney Afrika, Togo olmak üzere, 15 Birleşmiş Milletler Geçici Konsey üyesi ülkeden oluşmaktadır. Komite, listeye alma ve listeden çıkarılma dâhil tüm kararlarını oybirliğiyle almakta, oybirliğinin sağlanamaması hâlinde, konu Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyine havale edilmektedir.

Birleşmiş Milletler üyesi ülkeler terör listesine almak istedikleri kişi veya kuruluşları Komiteden talepte bulunmakta, uygun bulunduğu takdirde listeye alınma kararı gerekçeleriyle birlikte İnternet üzerinden de yayımlanmaktadır.

Listeden çıkarma için birden çok yöntem söz konusudur, bunları kısaca geçiyorum.

Listede bulunan kişi veya kuruluşların bilgileri sürekli güncellenmekte, hatalı kayıt ve ölmüş kişilerin de bu suretle listeden çıkarılması mümkün olabilmektedir.

Değerli milletvekillerimiz, Birleşmiş Milletler Şartı uyarınca ülkemizde Güvenlik Konseyi'nin 1267, 1333, 1373, 1390, 1455 ve 1526 sayılı kararlarının uygulanmasının sağlanması, terörizmin finansmanına destek sağlayan kişi ve kuruluşların faaliyetlerine engel olunması amacıyla Bakanlar Kurulu kararı ile listeler yayımlanmakta ve bu kararlar doğrultusunda listelerde adı geçen kişilerin Türkiye'deki mal varlıkları idari bir kararla dondurulmaktadır.

Bugüne kadar bu doğrultuda toplam 13 adet Bakanlar Kurulu kararı çıkarılmıştır. Söz konusu Bakanlar Kurulu kararları uyarınca kararların eki listelerde yer alan kişi ve kuruluşlardan Türkiye'de mal varlığının bulunduğunu tespit eden kişi ve kuruluşların her türlü hak ve alacakları dondurulmaktadır.

Bu uygulama çerçevesinde Bakanlar Kurulunun Birleşmiş Milletlerin terörü finanse ettiği gerekçesiyle listeye aldığı bir şahsa ait Türkiye'deki mal varlıklarının dondurulmasına ilişkin almış olduğu karara karşı açılan davada Danıştay 10. Dairesi 4 Temmuz 2006 tarihinde hâkim kararı olmadan Yasa'yla tanınan bir yetkiye dayanılmaksızın davacı şirketin Türkiye'deki tüm hak ve alacakları ile mal varlıklarının dondurulmasına ilişkin Bakanlar Kurulu kararının davacıya ilişkin kısmının iptaline karar vermiştir ancak alınan kararın temyiz incelemesinde Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu 22 Şubat 2007 tarihinde geniş gerekçelerle 10. Dairenin kararını bozmuş ve konuyla ilgili Bakanlar Kurulu kararının hukuka uygun olduğuna karar vermiştir.

Sayın Başkan, değerli Komisyon üyeleri; kara para aklama ile mücadeleyle yönelik mevzuatların standardizasyonu bankacılık sisteminin ve mali kurumların kara para aklama amacıyla kullanımının önlenmesi amacıyla Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Teşkilatı (OECD) bünyesinde 1989 yılının Temmuz ayında Mali Eylem Görev Gücü, kısa adı FATF kurulmuştur.

Otuz dört ülke ve iki bölgesel kuruluştan oluşan ve uluslararası bir organizasyon olan FATF'a ülkemiz 1991 yılında üye olmuştur.

Ekim 2001 tarihinde yapılan Genel Kurul toplantısında terörizmin finansmanı ile mücadele edilmesi FATF'ın görev alanına ilave edilmiştir. Bu görev kapsamında FATF terörün finansmanı ile ilgili olarak başta Birleşmiş Milletler belgelerinin onaylanması ve yürürlüğe konulması, terörizmin, terörist eylemlerin ve terör örgütlerinin finansmanının suç hâline getirilmesi, terörist mal varlıklarının dondurulması ve müsadereşi olmak üzere özel tavsiyeler geliştirmiştir.

FATF, aynı zamanda üye ülkelerin kara para aklama ve terörün finansmanının önlenmesi konusunda gösterdiği gelişmeleri ve uluslararası sözleşmelere uyumunu periyodik olarak denetlemekte ve değerlendirmektedir.

2012 yılı Şubat ayında Paris'te yapılan Genel Kurul toplantısında bu daha önce 9 olan tavsiye kararını FATF 40'a çıkartmıştır.

Bu kapsamda ülkemiz hakkında yürütülen inceleme sonucunda tanzim olunan raporda, mevzuatımızdaki terörün finansmanı suçunun kapsamı ve unsurlarına ilişkin düzenlemeler ile 1267 ve 1373 sayılı Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararları kapsamında terörist mal varlıklarının dondurulmasına ilişkin düzenlemelerin FATF tavsiyeleri ile Birleşmiş Milletler Terörün Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme hükümlerini karşılamadığı belirtilmiştir.

Söz konusu raporda esas itibarıyla 1373 sayılı Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Kararının uygulanması için yargısal mekanizmadan başka özel bir düzenleme bulunmadığı, yargısal yollar ve karşılıklı adlî yardımlaşma mekanizmaları haricinde diğer ülkelerin dondurma mekanizmalarına tabi olarak başlatılan işlemlerin yürürlüğe girmesiyle ilgili bir düzenlememizin olmadığı ifade edilmiştir.

2009 yılı Eylül ayında gerçekleştirilen G-20 liderler zirvesinde, FATF'ın kara para aklama ve terörün finansmanı bakımından yüksek riskli ülkeleri G-20'ye raporlaması kararı alınması üzerine ülkemiz detaylı inceleme kapsamına dâhil edilmiştir. İnceleme sürecinde Şubat 2010'da gerçekleştirilen FATF Genel Kuruluna eksiklikleri gidermek üzere ülkemiz tarafından bir eylem planı sunulmuştur.

FATF'a sunulan eylem planının gereğini yerine getirmek amacıyla da Bakanlığımız bünyesinde Yargıtay, Danıştay, Millî Savunma Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı ve Millî İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığı temsilcileri ile üniversitelerden akademisyenlerin katılımıyla oluşan bir komisyon kurulmuş ve bu komisyon tarafından Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı taslağı hazırlanmıştır.

Söz konusu taslak, ilgili kurumu ve kuruluşların görüşüne sunulmuş, alınan görüşler değerlendirilerek taslağa son şekli verilmiştir.

Oluşan tasarı, 1 Şubat 2011 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulmuşsa da milletvekili genel seçimlerinden önce yasalması mümkün olmamış ve kadük kalmıştır.

Söz konusu kanun tasarısı, 21 Ekim 2011 tarihinde yeniden Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulmuştur.

Sayın Başkan, Komisyonumuzun değerli üyeleri; dört bölüm ve biri geçici olmak üzere toplam 22 maddeden oluşan söz konusu tasarıyla esas itibarıyla iki alanda düzenleme yapmaktayız.

3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'nın 8'inci maddesinde yer alan terörizmin finansmanı suçu tasarımızda yeniden tanımlanmaktadır.

İkincisi de idari nitelikte bir tedbir olarak mal varlığının dondurulması tedbiri ile bu tedbirin uygulanmasının usul ve esasları düzenlenmektedir.

Terörizmin finansmanı suçu yeniden tanımlanırken 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'nda tanımlanan terörün finansmanı suçunun konusu olabilecek eylemlerin yanında, Birleşmiş Milletler Terörün Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşmede yer verilen eylemler ile aynı sözleşmenin ekinde yer alan dokuz adet uluslararası sözleşme ve protokolde sayılan eylemlerin finansmanı da bu kapsama dâhil edilmektedir. Bu şekilde terörizmin finansmanı suçunu oluşturan eylemlerin kapsamı genişletilmekte ve böylece terörizmin finansman suçu uluslararası sözleşmelere uyumlu hâle getirilmeye çalışılmaktadır.

FATF'ın ülkeleri değerlendirmeye tabi tutarken referans aldığı ülke değerlendirme metodolojisinde terörün finansman konusundaki dondurma işleminin gecikmeksizin yapılması gerektiği açık bir şekilde belirtilmiştir.

Mal varlığının dondurulmasının geçici ve acil bir tedbir olması dikkate alındığında, terörist fonların ve mal varlığının elden çıkarılmasına fırsat verilmeyecek bir aciliyette idari bir mekanizma kurulması zarureti bulunmaktadır.

Bu yüzden Amerika Birleşik Devletleri, Almanya, Fransa, Hollanda, İngiltere, İspanya, İsviçre, İtalya, Kanada ve Rusya'da olduğu gibi, ülkemizde de sürecin hızlı bir şekilde yürütülmesini sağlayacak idari bir mekanizma oluşturulmuştur.

Mal varlığının dondurulmasının idari bir kurula verilmesi anayasal sistemimiz açısından da bir uyumsuzluk taşımadığı kanaatindeyiz. Anayasa'nın 35'inci maddesinde herkesin mülkiyet hakkına sahip olduğu, ancak bu hakkın kamu yararı amacıyla kanunla sınırlanabileceği düzenlenmiştir. Buna göre, idare tarafından kamu yararı bulunduğu durumlarda mülkiyet hakkına kanunla yapılan sınırlamalar meşru görülmektedir. Nitekim, değişik yasalarımızda idareye mülkiyet hakkına müdahale edebilme yetkisi veren düzenlemeler zaten şu anda mevzuatımızda birçok maddelerde yer almaktadır.

Bu çerçevede tasarıda idarî nitelikte olan mal varlığının dondurulması müessesesi düzenlenmektedir. Tasarıyla Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Yaptırımlar Komitesince listeye

alınan kişi, kuruluş ve organizasyonların mal varlığının dondurulması kararı verilebilmesi, yabancı bir devlet tarafından talepte bulunulması durumunda, gerekçelerinin gösterilmesi kaydıyla ve karşılıklılık ilkesi de gözetilerek, terörizmi finanse eden kişi, kuruluş ve organizasyonların mal varlığının dondurulması kararı verilebilmesi, terörizmin finansmanı suçunu işlediği konusunda makul sebeplerin bulunması durumunda kişi, kuruluş ve organizasyonların tasarrufunda bulunan yabancı ülkelerdeki mal varlığının dondurulması talebinde bulunulabilmesi yönünde hükümler getirilmektedir.

Bu kapsamda, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Yaptırımlar Komitesinin listeye aldıkları kişi, kuruluş ve organizasyonlar bakımından mal varlığının dondurulması kararları Bakanlar Kurulunun Resmî Gazete'de yayımlanan kararıyla gecikmeksizin uygulanacaktır.

Yabancı bir devlet tarafından yapılan talepler bakımından ise mal varlığının dondurulması, tasarıyla kurulması öngörülen değerlendirme komisyonunun görüşü ve Bakanlar Kurulunun kararını müteakiben Dışişleri Bakanlığı tarafından talepte bulunan devlete bildirilecektir.

Ülkemizin yabancı ülkelere bulunacağı talepler bakımından ise şu yöntem izlenecektir: Değerlendirme komisyonunca alınan kararlar Bakanlar Kurulunun kararını müteakiben Dışişleri Bakanlığı tarafından talepte bulunulan ülkeye bildirilecektir.

Mal varlığının dondurulması kararları bakımından yapılacak inceleme, araştırma ve işlemler ile mal varlığının dondurulmasına ilişkin kararlar MASAK tarafından yerine getirilecektir.

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Yaptırımlar Komitesinin listeye aldıkları ile yabancı devlet tarafından yapılan talepler hariç olmak üzere, terörizmin finansmanı suçunun işlendiği konusunda makul sebeplerin bulunması durumunda Türkiye'de bulunan mal varlığıyla ilgili olarak Ceza Muhakemesi Kanunu'ndaki el koyma hükümleri uygulanacaktır. Bu durumda yetki, idarî birimde değil yargı mercilerinde olacaktır.

Sayın Başkan, Komisyonumuzun değerli üyeleri; görüşülmekte olan tasarı, insan hakları, hukuk devleti ilkesi ve güvenlik arasında bir denge kurmak suretiyle terörle mücadelede ülkemizin elini güçlendirmeyi, tarafı olduğumuz uluslararası sözleşmelerin gereğini yerine getirmeyi ve uluslararası yükümlülüklerimizi karşılamayı hedeflemektedir.

Söz konusu tasarının yapılacak çalışmalarına katkı verecek milletvekillerimize ve Komisyonumuza teşekkür ederek saygılarımı sunuyorum Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Bakan.

Anayasaya aykırılık iddiaları var.

ALİ İHSAN KÖKTÜRK (Zonguldak) – Anayasa aykırılık iddiaları dışında ben bir-iki konuyu ifade edip ayrılacağım. Bir konuya dikkat çekmek istiyorum o yüzden çok kısa bir konuşma yapacağım.

BAŞKAN – Buyurun.

ALİ İHSAN KÖKTÜRK (Zonguldak) – Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli milletvekilleri, değerli katılımcılar; sizleri saygıyla selamlıyorum.

Sayın Başkanım, şimdi burada benim dile getirmek istediğim husus, burada terörün finansmanına yönelik son derece önemli bir yasa tasarısını görüşüyoruz. Gerçekten kişi hak ve özgürlüklerini temelden ilgilendiren, çok ağır neticeler doğurabilecek ve çok iyi tartışılması gereken son derece önemli bir tasarıyı görüşüyoruz. Dolayısıyla tüm Adalet Komisyonu üyelerinin huzurunda etraflıca tartışılarak, değerlendirilerek aslında bir sonuca ulaşılması gereken bir tasarı var önümüzde. Ancak az önce Grup Başkan Vekiliniz tarafından tarafımıza verilen bilgiye göre öğleden sonra Genel Kurula yabancılara toprak satışını düzenleyen Tapulama Kanunu'nun 35'inci maddesinin değişikliğini öngören bir yasa tasarısı geliyor. Şimdi, biz hem Adalet Komisyonu üyeleri olarak burada terörün finansmanını tartışmak, değerlendirmek zorundayız ama aynı zamanda da Genel Kurulda yabancılara toprak satışına ilişkin düzenlemede konuşmak durumundayız. Şimdi, biz bu uygulamayı gerçekten şiddetle kınıyoruz, bu doğru bir uygulama değildir. Yani Adalet Komisyonunda bu kadar önemli bir tasarı görüşülürken yine Adalet Komisyonunda görüşülmüş yani bu ülkenin geleceğini ilgilendiren son derece önemli bir tasarının apar topar Genel Kurula indirilmesi Parlamento çalışmaları açısından gerçekten etik yani ahlaki bir çalışma yöntemi değildir. Biz şimdi, Cumhuriyet Halk Partisinin Komisyon üyeleri olarak burada mı çalışacağız, Genel Kurulda mı çalışacağız? Yani bizim şimdi nerede çalışmamız gerekiyor? Yani burada Komisyon toplantısı var, Genel Kurulda yine yabancılara toprak satışına yönelik son derece önemli bir düzenleme var. Yani şimdi, böyle bir uygulama doğru değil bence Komisyon Başkanı olarak öncelikle sizlerin buna müdahale etmesi gerekir, sizlerin bunun doğru olmadığını ifade etmeniz gerekir. Biz bu uygulamayı doğru bulmuyoruz. Biz, şimdi, hakikaten...

BAŞKAN – Genel Kuruldaki tasarının görüşme saati ne zaman?

ALİ İHSAN KÖKTÜRK (Zonguldak) – Öğleden sonra iki Sayın Başkanım, iki ama şimdi, apar topar bugün geldi. Şimdi geneli üzerinde diyelim ki biz bir konuşma yapacağız.

BAŞKAN – İki de olmaz da daha geç saatlerde olur belki, biraz buna devam edelim, ondan sonra tabii ki onu değerlendiririz.

ALİ İHSAN KÖKTÜRK (Zonguldak) – Şimdi, Sayın Başkanım, bu tasarılar ülkenin geleceğini ilgilendiren son derece önemli tasarılar. Şimdi, biz buradan kalkıp yani bir konuşma... Geneli üzerinde bir konuşma yirmi dakikalık bir konuşma. Bu kadar önemli bir tasarı yani şimdi bu tasarıya mutlaka bir hazırlık yapılması ve orada bu hazırlığın da konuşulması gerekiyor. Yani biz buradan aşağıya indik yani köy kahvesinde konuşur gibi tasarıyla ilgili konuşma yapmamızı ben hakikaten Parlamento hukuku açısından, Parlamento çalışmaları açısından doğru bir yöntem olarak görmüyorum. Yani şimdi, böyle bir çalışma yöntemini biz Cumhuriyet Halk Partisi Grubu olarak

kınıyoruz. Özellikle Adalet Komisyonunun, madem Komisyon gündemine hâkimse, Adalet Komisyonu gündemine hâkimse, bir taraftan burada böyle bir tasarinin görüşülmesini sağlamak, diğer taraftan Genel Kurula Tapulama Kanunu'nu indirmenin... Ben Komisyon gündemine hâkim olmadığını düşünüyorum o zaman. Burada da açıkçası Komisyonun yok sayıldığını, Komisyon üyelerinin yok sayıldığını düşünüyorum. İkisi de ülkemiz açısından son derece ağır neticeler doğurabilecek yasa ama bir taraftan burada bu görüşülüyor, bir taraftan Genel Kurula diğer yasa iniyor. Biz şimdi hangi tarafta yer alacağız Sayın Başkanım?

Böyle bir uygulama olmaz yani bunu biz hakikaten doğru bulmuyoruz. Bu çalışma yöntemlerinden artık Adalet ve Kalkınma Partisi Grubu vazgeçmelidir. Bu yasalar bizim çocuklarımızın geleceğini, ülkemizin geleceğini ilgilendiren, temel hak ve özgürlükleri ilgilendiren bu kadar önemli yasalar ama böyle yangından mal kaçıran gibi tasarıların yeterince tartışılmasını önlemeye dönük, tasarıların yeterince anlatılmasını önlemeye dönük uygulamalar hakikaten Parlamentoyu yönetme anlayışına yakışmıyor, bunlar şık, etik davranışlar değil. Yani ben bunu ifade etmek istiyorum. Bu anlayışı bizler kınıyoruz Cumhuriyet Halk Partililer olarak.

BAŞKAN – Şimdi, şunu peşin söyleyeyim yani burada görüştüğümüz her tasarımı gerektiği kadar, yeterince tartışacağız, bundan kimsenin şüphesi olmasın yani ona yeterince zaman ayıracağız. Aşağıda aynı gün başka bir tasarinin görüşülüyor olması tabii, bir şanssızlık oldu, aslında bizim işimizi de zora soktu açıkçası, onu da kabul ediyorum ama biz...

TURGUT DİBEK (Kırklareli) – Komisyonu ikiye mi böleceğiz Sayın Başkan?

BAŞKAN – Yok, ikiye bölmeyiz hayır. Şimdi, biz, biraz öğleye kadar en azından genelini görüşelim, ondan sonra maddelerini görüşmeden önce aşağıdaki tasarıyla ilgili bir düzenleme yapacağız elbette ki. Arkadaşlarımızın oraya gitmesine de engel olmayacağız yani oradaki görüşülürken buradakinin de görüşülmesinin...

ALİ İHSAN KÖKTÜRK (Zonguldak) – Anladım ama buradaki amaç şu Sayın Başkanım: Yani yeteri kadar hazırlanmadan, apar topar aşağıya, Genel Kurula tasarinin geleceğini kimse bilmiyor yani bugün tasarinin geleceğini on dakika önce öğreniyoruz. Burada son derece önemli bir tasarıya yoğunlaşmışken bu tasarı üzerinde görüş ve önerilerimizi ifade etmeye, biz açıkçası kapsamlı bir şekilde görüşme yaparak geldik buraya. Bunların hepsini detaylı olarak anlatmaya hazırlanırken pat aşağıya Tapulama Kanunu geliyor Adalet Komisyonunu ilgilendiren bir tasarı -Biz bunlara karşıyız Cumhuriyet Halk Partisi Grubu olarak- 6 maddelik bir tasarı. Hepimizin bu tasarı üzerinde konuşması lazım geneli ve maddeleri üzerinde ama şimdi, biz burada mı konuşacağız, orada mı konuşacağız? Buraya yönelik mi düşünce ve dikkatlerimizi yoğunlaştıracğız, oraya mı? Yani bu tamamen tasarıların ve tekliflerin yeterince tartışılmasını önlemeye dönük bir anlayıştır, bu anlayış doğru bir anlayış değil. Adalet ve Kalkınma Partisinin Parlamentoyu... Yani bilemiyorum ya bu Komisyonu

iptal edin yani biz gidelim açıkçası aşağıdaki çalışmalara yoğunlaşalım... Yani kafamız aşağıda gündemimiz burada, böyle bir çalışma olabilir mi?

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum. Yani yeterince zaman ayıracağız arkadaşlar, ondan endişeniz olmasın.

Bülent Bey, buyurun.

BÜLENT TEZCAN (Aydın) – Teşekkür ediyorum.

Sayın Başkanım, değerli Komisyon üyesi arkadaşlarım, Sayın Bakan, değerli katılımcı arkadaşlar; öncelikle ben de Ali İhsan Bey'in söylediği serzenişini paylaşmak istiyorum. Gerçekten ben yeni milletvekiliyim, 1'inci dönemim, ben Komisyon gündeminin nasıl düzene girdiğini bir türlü anlayamadım, Genel Kurulda nasıl, hangi sırayla görüşme yapıldığını bir türlü anlayamadım, bunu itiraf etmekte, paylaşmakta yarar var. Bakıyoruz Genel Kurul gündeminde bekleyen işlere, hangisi, ne zaman, hangi anlayışla ön sıraya alınıyor, hangisi geriye alınıyor, bir türlü bunu öğrenebilmiş değilim, bana bilen birinin öğretmesi hâlinde de kendisine minnettar olacağım. Aynı şekilde Meclis Genel Kurulunda da bir bakıyoruz, sonradan verilen teklifler birden öne geçiyor, bakıyoruz, bazı tasarılar ya da teklifler Komisyondan geçtiği hâlde Genel Kurula inmeden raflarda bekliyor ama bazıları, torpilli teklifler var, bunlar birden ön plana geçiyor, bunu da bir arkadaşımız bana öğretirse kendisine de minnettar olacağım.

RECEP ÖZEL (Isparta) – İktidar olmadığınız için anlayamazsınız.

BÜLENT TEZCAN (Aydın) – İktidar olmanın yolu muhalefetin tekliflerini raflarda bekletmekse ilanihaye muhalefetin sesini kısarak iktidar olabilirsiniz, arkadaşlarıma cevap bu.

BAŞKAN – Dur, on senedir biz öğrenemedik daha, sen daha nereden öğreneceksin?

BÜLENT TEZCAN (Aydın) – Öyle mi? Bakın, iktidardayken de öğrenilmiyormuş, on senedir öğrenememiş Sayın Başkan. Evet, teşekkür ediyorum.

Arkadaşlar, bu çerçevede öncelikle Tapu Kanunu gerçekten önemli bir kanun, bu görüşülürken ben eminim ki sadece Cumhuriyet Halk Partili milletvekili arkadaşlarımızın, Komisyon üyesi arkadaşlarımızın değil Adalet ve Kalkınma Partili arkadaşlarımız da Genel Kurulda bulunmak isteyeceklerdir, her birinin söyleyeceği, paylaşacağı şeyler vardır. O yüzden Komisyondan bu görüşmelerin Tapu Kanunu tamamlanıncaya kadar ertelenmesini öncelikle talep ediyorum. Madem Genel Kurul gündemine hâkim değiliz ama hep söylenen bir şey var “Komisyon gündemine hâkimdir.” deniyor, gündemimize hâkimsek Genel Kurulda bu konu bitinceye kadar da bunu, gündemi erteleyebilmemiz mümkündür diye düşünüyorum.

Şimdi, Anayasa'ya aykırılıkla ilgili iddiamıza geleceğim. Değerli arkadaşlar, Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı gündeme geldi. Tasarıya baktığımızda tasarının ayrıntısı esas olarak hukuk sistemimize yeni bir tedbir yöntemini soktuğunu görüyoruz. Yani

“terörizmin finansmanı suçu” adı altında yeni bir suç ihdasının dışında esas olarak kanunun temel sistematiğine baktığımızda mal varlığının dondurulması şeklinde bir tedbir yöntemi getirdiğini görüyoruz. Bu tedbir doğrudan doğruya Anayasa’nın 35’inci maddesinde düzenlenen mülkiyet hakkının sınırlanmasına dönük bir tedbirdir ve sonuçları çok ağır bir tedbir yöntemidir. Doğrudan doğruya kişinin bütün mal varlığını yani tek bir mal varlığını değil ya da herhangi bir bölümünü değil bütün mal varlığını kullanmasını engelleyecek bir düzenleme getiriyoruz bu düzenlemeyle.

Şimdi, Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu’nda ihtiyati tedbir yoluyla bir gayrimenkul, bir mal varlığının belli bir bölümü üzerinde tedbir koymak mümkündür, o mal varlığının belli bir bölümünü ilgilendirir. Ceza Muhakemeleri Kanunu’ndaki tedbir yöntemleriyle de bu mümkündür, o da mal varlığının belli bir bölümünü, suça ilişkin bir bölümüyle ilgili tedbiri düzenler ama burada getirdiğimiz kurum, bir kişi, kurum veya organizasyonun bütün mal varlığını doğrudan doğruya kullanma hakkını kısıtlayan bir tedbir yöntemi. Yani sonuçları hukuk sistemimiz içerisindeki diğer tedbir yöntemlerinden çok daha geniş, çok daha etkili bir tedbir yöntemi getiriyoruz. Bu çerçevede Anayasa’nın 35’inci maddesinde düzenlenen mülkiyet hakkına çok ağır bir müdahale niteliğini taşıyor. Mülkiyet hakkı sınırlanamaz mı? Evet, sınırlanabilir. Bakın, 35’inci madde “Herkes mülkiyet ve miras haklarına sahiptir. Bu haklar ancak kamu yararı amacıyla kanunla sınırlanabilir. Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz.” diyor. 35’inci madde çerçevesinde bu hakkın da sınırlanabileceğini görüyoruz ama hepimiz biliyoruz ki temel hak ve özgürlükler hem madde içerisindeki özel sınırlama sebepleriyle sınırlanabilir ama aynı zamanda Anayasa’nın genel sınırlama sebeplerine de uygun olarak sınırlanmak zorundadır. Anayasa’nın genel sınırlama sebeplerinden 13’üncü maddesi temel hak ve hürriyetlerin genel sınırlama sebeplerini düzenler ve 13’üncü maddede bu çerçevede hakkın özü ifadesinden bahseder.

Bakın, “Temel hak ve hürriyetler özlere dokunulmaksızın yalnızca Anayasa’nın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir.” diyor. “Hakkın özü” kavramı doktrinde çok tartışılmış, ben bu tartışmaya girmeyeceğim ama şunu esas olarak kısaca, bir cümleyle ifade edecek olursak hak üzerindeki sınırlama o hakkın kullanılmasına ilişkin temel beklentiyi ortadan kaldırıyorsa hakkın özüne bir tecavüz vardır, o çekirdeğe tecavüz vardır. Bu sebeple, bu şekildeki sınırlamalar kanunla dahi olsa yapılamaz anlamına geliyor.

Bu noktada getirilen tasarının tamamına baktığımızda, tasarının tamamında terörle mücadele, terörizmin finansmanı ile mücadele adı altında, gerekçeler altında aslında uluslararası siyasal konjonktürün de etkisiyle 2001 yılından sonra dünyada ortaya çıkan ve bırakın teröre bulaştığı, teröre karıştığı iddiasını bu konuda en küçük bir şüphe dahi duyulması hâlinde o şüphe yüklenen kişileri hiçbir hakkın süjesi olamayacak şekilde aşağılayan, yok sayan bir anlayışın tezahürünü görüyoruz. Yani bırakın ciddi bir soruşturma yapmayı hakkın sınırlanması konusunda önemli bir çalışma,

soruşturma yapmayı küçük bir şüphenin dahi yani Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararı hatta Yaptırımlar Komitesi Listesi'ne girilmiş olmasının daha hiçbir tartışmaya gerek bırakmaksızın mal varlığını dondurma gibi bir tedbirle karşı karşıya kalma riskini ortaya çıkarmaktadır.

Bu Anayasa'nın 35'inci maddesindeki mülkiyet hakkının Anayasa'nın 13'üncü maddesinde ifade edilen hakkın özünü ortadan kaldıracak şekilde sınırlandırılması ve bu çerçevede de Anayasa'ya aykırıdır, öncelikle İç Tüzük'ün 38'inci maddesi gereğince iade edilmesi gerekir diye düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum.

Ali Rıza Bey, buyurun.

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Evet, Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli arkadaşlarım; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Öncelikle tabii, ben de bu aşağıda Tapu Kanunu'yla ilgili çok önemli bir kanun görüşülürken bizim burada da yine başka, aynı derecede önemli, terörizmin finansmanının önlenmesine yönelik bu kanunu görüşüyor olmamız aslında hukukçu kimliklerimizle her şeyden önce bizim bu konuda daha özenli düşünmemiz gerektiği sonucunu götürüyor. Bu kanun tasarısı, baktığımız zaman -ben çok kapsamlı çalıştım bunu- 2000'li yıllardan beri tartışılan bir konu ülkemizde ve gerçekten her Parlamento bunu -dönem- ertelemiş, biraz da netameli bir konu olduğu için ertelemiş, böylesine... Yani zaten sanıyorum iktidar partisi de bu konuda kafasında çok çelişkiler taşımış belli. Doktrindeki hocalara baktığımızda örneğin İzzet Özgenç bugüne kadar iktidara ceza hukukunda önemli servisler yapan bir hoca, bu kanuna karşı. Yani bunları enine boyuna bence tartışmamız lazım, onu tartışabilmemiz için de çok şey bir zamanımızın olması lazım. Bugünkü bu toplantının ben daha sağlıklı tartışabileceğimiz şekilde yeniden düzenlenmesini istiyorum çünkü aşağıdaki kanunu da bizler gene konuşacağız çünkü Komisyon üyesi biziz, bizim Komisyondan geçti.

Şimdi, Sayın Tezcan'ın Anayasa'ya aykırılıklarıyla ilgili şeylerine ben de ilave etmek istiyorum. Öncelikle yani esasa ilişkin düşüncelerim zaten söylediğim gibi bence erteleyelim, ondan sonra konuşalım çünkü çok söyleyeceğimiz şey var. Anayasa'ya aykırılık konusunda 6'ncı maddeye baktığımız zaman, burada, mal varlığının dondurulmasının mülkiyet hakkına kontrol niteliğinde bir müdahale olduğunu söyledi arkadaşımız. Mülkiyet hakkının süjesi gerek Anayasa gerekse Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ne göre herkeştir. Bu hakka yapılacak müdahalenin yabancı bir devletten gelecek talep doğrultusunda yargıç kararı aranmaksızın öngörülmesi anayasal, meşru bir nedene dayanmamaktadır, birinci itiraz nedenim bu.

Üçüncüsü gene bu 6'ncı maddeyle ilgili, Türkiye'de bulunan mal varlığının dondurulması için CMK hükümleri gereği hâkim kararı aranırken yabancı devlet Hükûmetinin talebi söz konusu olduğunda bu güvencenin aranmaması, el koyma için kural olarak hâkim kararı, gecikmesinde sakınca

bulunan hâllerde ise yetkili mercinin kararının yirmi dört saat içinde görevli hâkimin onayına sunulması zorunluluğunu getiren Anayasa'nın 20'nci maddesine çok açık bir aykırılık oluşturmaktadır. Çünkü Anayasa'nın 20'nci maddesine baktığımızda Sayın Başkan ve Sayın Bakan, orada, Anayasa'nın 20'nci maddesinde gerçekten bu özel hayatın gizliliği ve korunması çok açık bir şekilde tanımlanmış ve bu hüküm buna aykırılık oluşturuyor.

Yine, getirilen bu 6'ncı maddedeki düzenleme idarenin kişi hürriyetlerini kısıtlaması sonucunu doğuran müeyyide uygulamayacağını öngören Anayasa'nın 38'nci maddesinin onuncu fıkrasına açıkça aykırıdır. Anayasa'nın 38'inci maddesi suç ve cezalara ilişkin esasları düzenlemekte olup onuncu fıkrası "İdare kişi hürriyetinin kısıtlanması sonucunu doğuran bir müeyyide uygulayamaz. Silahlı kuvvetlerin iç düzeni bakımından bu hükme kanunla istisnalar getirilebilir." hükmü niteliğindedir. Dolayısıyla 6'ncı maddenin Anayasa'ya aykırılığını bu yönlerden söylüyoruz.

7'nci maddeyle ilgili de şimdi, değerlendirme komisyonuna suçun işlendiğine dair makul sebeplere dayanarak yabancı ülkelerdeki mal varlığının dondurulması için talepte bulunma yetkisinin verilmesi, idari bir kurula yargısal nitelikte karar alma yetkisinin tanınması anlamına gelecektir. İdareyi yargısal yetki kullanır hâle getiren bu düzenleme Anayasa'nın 6'ncı maddesindeki "Egemenlik, kayıtsız şartsız Milletindir. Türk Milleti, egemenliğini, Anayasanın koyduğu esaslara göre, yetkili organlar eliyle kullanır." ve yine, "Hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir Devlet yetkisi kullanamaz." ilkesine aykırıdır. Aynı şekilde 8'inci maddesindeki yürütme yetkisi ve görevini düzenleyen, 9'daki yargı yetkisini düzenleyen hükümlerine açıkça aykırıdır. Nitekim uygulamada da gerçekten Anayasa hukuku konusundaki otoriter hocaların görüşleri de bu şekildedir.

Dolayısıyla öncelikle Anayasa'ya aykırılık nedeniyle bu tasarının bence iade edilmesi gerektiğini düşünüyoruz. Bunu öncelikle Komisyonun dikkate almasını öneriyorum. Ardından da bu aslında görüşmelerimizin Tapu Kanunu'ndan sonra ertelenmesini istiyorum çünkü bir de getirme şekilleri sabaha, bitene kadar herhâlde yani bir de biz bitene kadar orada olacağız. Bir de kendinizi bizim yerimize koyarak düşünmenizi istiyorum ben.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Ali Rıza Bey.

Buyurun.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Sayın Başkan, Sayın Bakan, sayın milletvekilleri ve katılımcı arkadaşlar; ben de arkadaşlarımın Anayasa'ya aykırılık düşüncelerine katılıyorum. Tümüyle, Anayasa'nın belirli maddelerine -arkadaşlarımız belirttiler- aykırı bir tasarıdır. Bu nedenle de öncelikle Komisyon tarafından geri çekilmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Bir de bu tasarinin getirilmesi sırasında sürekli olarak řu söylendi: Örneğın yani zaten başlangıç kısmında 1'inci maddede de var Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme'nin gereğı olarak getirildiğı -ayrıca yine Sayın Bakan tarafından da söylendi- Mali Eylem Görev Gücü FATF'ın bu konuda düzenlemeleri olduğı ve tavsiye kararları olduğı hatta belirli konularda önerilerde bulunduğı, bu çerçevede de yine bu tasarinin getirildiğı söyleniyor. Ancak her iki uluslararası sözleşmede ve FATF'ın tavsiye kararlarında da kesinlikle, mutlaka idari karar olacak diye bir yaptırım söz konusu değil ya da bir tavsiye söz konusu değil "Terörizmin finansmanının önlenmesi konusunda etkili yolların iç hukuk tarafından ya da devletler tarafından düzenlenmesi öncelikli olaydır." deniyor. Şimdi, burada idari yol da olabilir, yargı yolu da olabilir devletlerin iç hukukuna bırakılmış durumda. Yani Birleşmiş Milletler tarafından önerilen ve bizim imzaladığımız sözleşmede de aynı şekilde hatta řu FATF'ın tavsiye kararında aynen şöyle söyleniyor: "Ülkeler bu kararların uygulanmasını teminen gerekli prosedürleri oluşturmalı ve bununla yetkili bir otorite belirlemelidir. Bu otorite mal varlığı dondurulacak kişileri belirleyen, buna ilişkin kararları yayınlayan ya da bu kararları geri alan, kaldıran, mal varlığının dondurulması kararlarını uygulanmasını sağlayan ve denetleyen, uygulanmadığı hâllerde ceza veren idari ya da adli bir makam olmalıdır." Yani devletlere bu konuda bir seçenek konulmuş. O zaman biz bizim hukukumuzda en uygun olan, el koymaya da ve diğer tedbir kararlarına uygun olan konu da nedir? Yargı kararıyla alınır bizim hem Ceza Muhakemeleri Kanunu'nda bu konuda düzenleme vardır hem de Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nda bu konuda düzenleme vardır. Biz kendi iç hukukumuzda bu kadar aykırı sadece idari bir makam tarafından böylesine mal varlığı dondurulma kararlarının alınmasını içimize sindirebiliyor muyuz? Yani bizim kaynak gösterdiğimiz hiçbir sözleşmede bu konuda idari karar alınacak diye bir şey yok yani öncelikle bu kararların uygulanması gerektiğini söylüyorlar.

Bunun uygulamasına yönelik 127'nci maddeye baktığımızda, CMK 127'de aynen şöyle diyor: "Hâkim kararı üzerine veya gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde cumhuriyet savcısının, cumhuriyet savcısına ulaşamadığı hâllerde ise kolluk amirinin yazılı emriyle kolluk görevlileri el koyma işlemini gerçekleştirebilir." Şimdi, böylesi bir düzenleme varken bizim yaşamızda yani kolluğa dahi bu yetki verilip ardından hâkim denetimine sunulması düzenlemesi varken hiçbir şekilde yargı denetimi olmaksızın böylesine bir düzenlemeyi bizim iç hukukumuzda getirmek gerçekten bizim hukuk sistemimize uymayan, Anayasa'ya çok ciddi aykırılıklar taşıyan bir düzenleme olacaktır.

Onun yanında tabii, bir konuyla ilgili konu geldiğinde biz pek çok yönüyle bunu araştırmaya çalıştık. Yani örneğın Profesör Doktor Vahit Bıçak bu Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararı diyerek Sayın Bakanımızın da bize belirttiğı konularda eleştiriler sunuyor, Bu kararlar yani terörist listesi ve bu listelerin ülkelere gönderilmesiyle ilgili konularda Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararının olmadığını, Yaptırımlar Komitesinin kararının olduğunu, Yaptırımlar Komitesinin

kararlarının da Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinden çıkmadığını, sadece bu komiteden çıktığını belirtiyor. Biraz önce Sayın Bakanımız da şunu söyledi, dedi ki: “Yaptırımlar Komitesi oy birliğiyle karar veremezse Güvenlik Konseyine gidiyor.” Sonuç olarak bu Yaptırımlar Komitesindeki kararlarla ilgili eleştiriler aynen şöyle: “Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi tarafından değil oluşturulan bu komite tarafından belirlenmektedir yani Yaptırımlar Komitesi tarafından belirlenmektedir. Komite listesinde yer alanlar hakkında herhangi bir devlette bir suç şüphesine binaen soruşturma veya kovuşturma yapılmış veya yapılıyor olması şartı aranmamaktadır.” Bir soruşturma bile yapılması aranmayan kişilerle ilgili gönderecekler bize Yaptırımlar Komitesi listeyi, biz de Bakanlar Kurulundan bunu hiç tartışmadan geçireceğiz “emriniz olur” diyeceğiz. Böyle bir yaklaşım biçimi olabilir mi? Yani böylesine bir sömürge ülkesi anlayışını bize dikte etmeye çalışıyorlar, ben bunu gözlemliyorum. Listede yer alanların terörle ilgili olsun olmasın bütün mal varlığı dondurulmaktadır. Dondurma kararı belirli bir süreyle sınırlandırılmamaktadır. Bu kadar hukuka aykırı bir şey olabilir mi? Bunu kim yaparsa yapsın yani hangi kuruldan gelirse gelsin ki üstelik Güvenlik Konseyi kararı da değil bu Yaptırımlar Komitesi. Yani böylesi bir şeyde süreyle de sınırlandırılmayan bir karar verilmesi isteniyor. Dondurma listesinde yer almak için ilgili hakkında soruşturma veya kovuşturma açılması zorunluluğunun bulunmaması nedeniyle dondurulan mal varlığının akıbeti konusunda belirsizlik mevcuttur. Listede yer alan kişilerin bazılarının kimlik bilgileri yetersiz olduğundan örneğin bazı kişilerin isimleri dışında hangi devlet vatandaşı oldukları bilgisi dahi yer almamaktadır. İsim benzerliği nedeniyle ilgisiz pek çok kişinin mal varlığının dondurulması sonucu ortaya çıkmıştır, bunu alt komisyon çalışmalarında bir hocamız da söylemişti yani “Bu Yaptırımlar Komitesi hiçbir şekilde bu teröristler listesine aldığı kişilerle ilgili ciddi bir araştırma yapmıyor yani isim benzerlikleri de olabiliyor, hiçbir şekilde ciddi bir soruşturma ve inceleme yapmıyor.” demişti.

Şimdi, şunu hepimiz biliyoruz ki Avrupa Konseyinin bu teröristler listesinde de ayrıca Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Yaptırımlar Listesinde de Müslüman ülke vatandaşları var, Müslüman ülkenin şirketleri var ama bir Hristiyan ülkenin vatandaşı var mı ya da bir Avrupa Birliğindeki şirketin ismi var mı bunda? Şimdi yani biz “Müslüman bir ülkeyiz” diyoruz, bunu söylüyoruz, “Yatırımcılar gelsin bu ülkeye, bu insanlar burada yatırımlarını yapsınlar, bizim iç hukukumuz çerçevesinde.” diyoruz. Elbette onların teröristle bağlantısı varsa hiçbirisinin, biz onların korunması taraftarı değiliz ama sadece bu insanlar Müslüman oldukları için ya da sadece Müslüman ülkelerin şirketleri oldukları için hiçbir araştırma ve soruşturma aranmaksızın eğer bunlarla ilgili mal varlığı dondurulmasına Yaptırımlar Komitesi istiyor, biz de “Emriniz olur” deyip hiçbir araştırma yapmaksızın, yargı kararı dahi aranmaksızın Bakanlar Kurulu kararıyla bunları eğer donduruyorsak yani bu bizim iç hukuk sistemimize, hukuk devleti ilkelerimize uygun bir şey midir?

Sayın Başkanım, o nedenle bu tasarı -biliyorum ki ben pek çok arkadaşımız rahatsız bu tasarıdan dolayı- geri çekilmelidir, bu tasarı sömürge ülkelere yaptırım uygulamaya yönelik, doğrudan doğruya dikte etmeye yönelik, adı kim olursa olsun, nereden gelirse gelsin bir yaklaşım biçimini göstermektedir. Bizim de bu türden yaptırımlara karşı ya da dikte etmelere karşı dik durmamız gerekmektedir. En azından Yaptırımlar Komitesinden gelen böyle bir karar varsa bizim iç hukukumuzda bunun araştırmasını, soruşturmasını yapmamız lazım, ondan sonra eğer gerçekten terörizme finans sağlıyorlarsa, kişiler ya da kuruluşlar ne şekilde sağlıyorlarsa bunu tespit ettiğimiz anda -bizim Millî İstihbarat Teşkilatımız var, emniyet güçlerimiz var yani uluslararası örgütlerden de bu konuda yardım alabiliriz- tabii ki dondurulacaktır, tabii ki el konulacaktır. Ama biz kendi iç hukukumuzda göre, hukuk devleti ilkelerimize uygun davranmamız lazımdır.

Bu çerçevede Anayasa'ya aykırılık iddiasının ciddi görülmesini ve bu tasarinın geri çekilmesini talep ediyorum efendim.

Sağ olun.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Buyurun.

TURGUT DİBEK (Kırklareli) – Başkanım, teşekkür ederim.

Sayın Bakanım, değerli arkadaşlar; ben Anayasa'ya aykırılık iddiasıyla ilgili 3 arkadaşımızın açıklamalarının yeterli olduğunu düşünüyorum, o konuda bir şey söylemeyeceğim. Yalnızca gündemimizde olan bir konuyla ilgili olarak Sayın Bakandan buradayken düşüncelerini almak istiyorum tutuklu milletvekilleriyle ilgili olarak.

Biliyorsunuz geçen hafta bu konuda bir gelişme olmuştu. Sayın Meclis Başkanımız üç partinin grup başkan vekilleriyle yaptığı toplantıdan sonra bir mutabakata varıldığını, bunun yasal zeminde çözüleceğini açıklamıştı. O boyuttan sonra Sayın Meclis Başkanı Sayın Bakanla görüşüler geçen hafta bildiğim kadarıyla. Yine basından öğrendiğimiz kadarıyla Sayın Başbakanın da Sayın Adalet Bakanıyla ve Başbakan Yardımcısı Sayın Bekir Bozdağ'la bu konuda bir görüşme yaptığına dair haberler var. Şunu öğrenmek istiyorum. Yani Sayın Bakanın açıklamalarını duyduğumuzda -ki Adalet Bakanlığı olarak hâliyle bu konuyu mutlaka değerlendiriyorlardır- “Biz süreci takip ediyoruz, süreci izliyoruz.” şeklinde açıklamaları oldu ama gelinen noktada değerli arkadaşlar, yani üç partinin grup başkan vekilleri mutabakata varmış, Sayın Başbakan, “Evet, partiler bu konuda ne diyor? Öncelikle kendi aralarında bir uzlaşsınlar, biz bu konuyu sonra değerlendiririz.” dediğine göre, o süreç de tamamlandığına göre Sayın Bakandan şunu öğrenmek istiyorum: Hangi noktadasınız? Adalet Bakanlığı olarak sizin bir çalışmanız var mı? Hükûmet bu konuyu gündemine alacak mı? Ve bu konuda ne düşünüyorsunuz bu noktaya geldikten sonra, bunu öğrenmek istiyorum.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum.

Şimdi, tasarının Anayasa'ya aykırılık iddiasını oylarınıza sunacağım arkadaşlar.

Tasarının Anayasa'ya aykırı olduğu iddiasını kabul edenler... Kabul etmeyenler... Tasarının Anayasa'ya aykırılık iddiası kabul edilmemiştir.

Tasarının geneli üzerindeki görüşmelere devam ediyoruz.

İsteyen herkese söz vereceğiz, yalnız Sayın Bakana bir şey soruldu, onu da hemen...

Buyurun.

ADALET BAKANI SADULLAH ERGİN (Hatay) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Son olarak Sayın Dibek'in sorusuyla başlayayım, görüştüğümüz tasarıyla ilgisi yok ama tabii, güncel bir konu olduğu için... Şimdi, tutuklu vekillerin durumuyla ilgili siyasi partilerle görüşme yapan Meclis Başkanlığımız, burada, Adalet Bakanlığı kurumsal olarak bir muhatap noktada değil. Meclis Başkanlığımızın yürüttüğü bu süreçte zaman zaman partilerimizin getirmiş olduğu önerilerin hukuken ne getirip ne götüreceği konusunda, ihtiyaç duyulan konularda Bakanlığımızdan bilgi talep edilmektedir. Benim Meclis Başkanlığıyla yaptığım görüşmeler de ya da Bakanlığımız bürokratlarının yaptığı çalışmalar bu konuda birtakım bilgilerin sunulmasından ibarettir.

Onun ötesinde, AK PARTİ tüzel kişiliğini Adalet Bakanlığı temsil etmez. Bu manada, Meclis Başkanımız siyasi parti gruplarıyla muhatap olduğu için diğer üç siyasi parti grubuyla yaptığı görüşme sonrasında geldiği noktayı partiye bildirmiştir. Neticede bunun kararını alacak olan partidir, AK PARTİ kendi yetkili kurullarında bunu görüşüp değerlendirme yapacaktır. Geldiğimiz noktada yürütmenin temsilcisi olarak Bakan sıfatıyla benim bağlayıcı bir şey söylemem sürece de uygun düşmez, konumuma da uygun düşmez diye düşünüyorum Sayın Dibek ama bu konu Meclis Başkanının partiye bildirmesi üzerine parti kendi yürütme organlarında, değerlendirme organlarında bir sonuca varacaktır diyeyim.

Müsaade ederseniz, gerçi oyladınız ama Anayasa'ya aykırılıkla ilgili, Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulunun vermiş olduğu bir karar var. O kararda da Anayasa'ya aykırılık iddiaları ki ilk defa daireye yapılan başvuruda bunları dava dilekçesinde gündeme getirilmiş olmakla beraber bütün bunlar değerlendirilmiştir. Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu tüm boyutlarıyla konuyu tartışmıştır –bende detayları var, vaktinizi almak istemiyorum- ama burada herhangi bir Anayasa'ya aykırılık olmadığı, iç hukukun parçası hâline gelen Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararlarının ve uluslararası sözleşmelerin gereği Bakanlar Kurulunun böyle bir tasarruf yapmaya yetkisi olduğuna dair verdiği kararlar vardır.

Arz ediyorum Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Bülent Bey, buyurun.

BÜLENT TEZCAN (Aydın) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkan, değerli milletvekili arkadaşlar, Sayın Bakan, değerli bürokrat arkadaşlarım; Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı' nı görüşüyoruz. Bu kanun tasarısında esas olarak alt komisyonda yapılan görüşmelerde de anlatıldığı, açıklandığı üzere iki ayrı yeni kurum getiriliyor hukuk sistemimiz içerisine:

Birincisi: "Terörizmin finansmanı suçu" adı altında yeni bir suç tipi yaratılıyor ve buna ilişkin yaptırım öngörülüyor.

Bir diğeri de: Yeni bir tedbir türü getiriliyor. Terörizmi finanse ettiği şüphesi duyulan kişi, kuruluş ya da organizasyonların mal varlıklarının dondurulması çerçevesinde bir tedbir yöntemi getiriliyor. Bu tedbir yöntemi de kendi içinde üç ayrı alt bölüme ayrılmış.

Bunlarda birisi, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararları veya Yaptırımlar Komitesi listesine giren isimlerle ilgili Türkiye'den mal varlığının dondurulması taleplerine ilişkin olarak Bakanlar Kuruluna bir yetki veriliyor.

Bir diğer düzenleme, yabancı devletlerin Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararı olmaksızın Türkiye'den talepte bulunması hâlinde bir değerlendirme komisyonu oluşturulup, bu değerlendirme komisyonunun kararı üzerine Bakanlar Kurulunun karar vermesiyle mal varlığının dondurulması talepleri hakkında karar verme var.

Bir diğer uygulama da, üçüncü alt şık, bizim Türkiye dışında mal varlığını dondurma taleplerimiz hakkında verilecek kararların nasıl olacağına ilişkin bir düzenleme. Burada da değerlendirme komisyonunun incelemesi, alt komisyondan geçtiği şekliyle de Bakanlar Kurulunun kararıyla mal varlığının dondurulması kararı verilebilecek.

Başından bu yana söylenen tasarının genel gerekçesinden de, madde gerekçelerinden de, konuyla ilgili çalışan arkadaşlarımızın yaptığı açıklamalardan da, hem bilim insanlarının yaptıkları alt komisyondaki açıklamalardan hem de idarenin temsilcisi olan Bakanlıktan gelen bürokrat arkadaşların yaptıkları açıklamalardan anladığımız temel yaklaşım şu: Bir, bu konuda uluslararası yükümlülüklerimiz var. Bu yükümlülükleri yerine getirmek zorundayız.

İki, uluslararası yükümlülüklerde bize bu konuda acilen önlem alınması şart koşuyor, bunu bir an önce yerine getirmek zorundayız. "Bu nedenle böyle bir düzenleme yaptık." gerekçesiyle de söylüyor.

Evet, uluslararası sözleşmelere imza koymuşuz, biraz önce anlatıldı, tekrar tekrar bunların isimlerini gerekçede de yazıyor, tekrar etmeyeceğim ama şu var: Uluslararası sözleşmelerin tamamında gerek Birleşmiş Milletler Sözleşmesi'nde gerekse FATF'ın bu konudaki ifadelerinde "Bunu mutlaka idari bir mekanizmanın kararına bırakın." çerçevesinde bir talimat yok, birincisi bu, böyle bir talep yok. Sadece Birleşmiş Milletler Sözleşmesi "İç hukukunuzda bu konuda düzenleme yapınız." diyor. İç hukuktaki düzenleme nedir? Bizim kendi iç hukukumuza hukuk sistematiğimiz

içerisinde diğer düzenlemelere de paralellik arz edecek bir düzenleme yapmamız demektir, doğru olan budur. İç hukukumuzda bizim benzer düzenlemelerimiz var mı? Var, hepimiz biliyoruz, hem Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nda hem Ceza Muhakemeleri Kanunu'nda mal varlığına ilişkin, mülkiyet hakkını sınırlayıcı düzenlemelerimiz hukuk sistemimizde var ve bunların tamamında bir yargı kararı şart. Ancak Ceza Muhakemeleri Kanunu'nda geçici olarak gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde ki orada bile cumhuriyet savcısının talimatıyla bazı işlemler yapıp yirmi dört saat içerisinde ya da belli bir süre içerisinde hâkim kararı alınma şartı getiriliyor.

Değerli arkadaşlar, burada tasarıyla getirilen sistemde uluslararası yükümlülüklerimiz gerekçe gösterilerek sadece doğrudan doğruya idari önlem yolu seçilmiş. Hız bu noktada... Yargı kararıyla, Alt Komisyonda yapılan görüşmelerde, özellikle MASAK Başkanı olan arkadaşımız, yargıyla bu işin çözülmesi hâlinde sürenin yavaş işlediğini, çabuk istenen sonuca ulaşamayacağımıza dönük gerekçelerini ileri sürdü. Bu gerekçe haklı görülebilir ilk bakışta ama şunu unutmayalım: Bizim yargı sistemimizdeki tedbir kararları hiç de öyle çok geciken, geç ulaşılan kararlar değil. Yargı sistemimizdeki yavaşlık esasa ilişkin kararlarda, esasa taalluk eden kararlarda, esasa ilişkin kararlarda yargılama süreci uzuyor ama tedbire dönük kararlar genellikle bizde dosya üzerinden verilen kararlar, o çerçevede yapılan soruşturma üzerine doğrudan doğruya verilen kararlar. Bu nedenle, bu gerekçeyi çok haklı, doğru bir gerekçe olarak görmüyoruz. Bu çerçevede, hukuk sistemimizde diğer benzer tedbir düzenlemeleriyle de paralellik oluşturacak şekilde sürecin bir idari mekanizmadan çok yargısal mekanizmaya bırakılması esas olarak doğru sistem. Ancak bundan önce üzerinde durmamız gereken nokta şu: Mal varlığının dondurulmasına ilişkin bir kurumsal düzenleme, tedbir düzenlemesi bugün doğrudan doğruya sınırları belirsiz, biraz önce anlattığımız Anayasa'ya aykırılık iddiası çerçevesinde söylediğimiz mülkiyet hakkına çok ağır bir saldırı niteliğini taşıyacaktır veya "saldırı" ifadesini değiştirip "önlem" diye -çünkü hukuki bir düzenlemeyle bunu yapacağız- ifade edersek bu çerçevede de mülkiyet hakkına karşı çok ağır bir önlem çerçevesinde ortaya çıkacaktır. Bunun dünyada şekillenme sürecini biliyoruz, bunun aslında terörizmle mücadele ya da terörle mücadelenin ötesinde dünyada son yirmi yıl içerisindeki siyasal şekillenmelerde belirli bir anlayış ekseninde dünyayı terörü bahane ederek yeniden şekillendirmek isteyen anlayışın dünyaya dayatması olarak geldiğini görüyoruz ve bu çerçevede, görülen o ki Türkiye'de de bize bu kanun bu çerçevede dayatılıyor.

Maddelerle ilgili çekincelerimizi bu kısımda anlatmayacağım, bu konudaki ayrıntılı görüşmeleri maddelere geçince söyleyeceğim ama tasarının geneli hakkında bu konuda doğrudan doğruya bilim insanlarının tereddütlerini dikkate alarak, aslına bakarsanız iktidar partisi çoğunluğunun bu konudaki zaman zaman ifade edilen tereddütlerini dikkate alarak bu tasarının uzun zamandan bu yana Meclis gündeminde beklemesinin arka planında bu tereddütlerin de var olduğunu düşünürsek bu noktada dünyanın terörle mücadelenin ötesinde "terörle mücadele" kavramını, "terörizmle mücadele"

kavramını doğrudan doğruya dünya siyasetini şekillendirme anlayışı çerçevesinde kullanmaya çalışan bir uygulamayı reddetmemiz gerektiğini düşünüyorum.

Bu tasarımı bu şekliyle getirip kabul etmek uluslararası yükümlülükler uymak, uluslararası toplumun bir parçası olmak değil, Türkiye’de hukuk sistemimize sömürge hukukuna uygun bir kurumu alıp yerleştirmek olacaktır. Bu nedenle, tasarının tümüne karşıyız, tümünün geri çekilmesini talep ediyoruz. Maddelere ilişkin açıklamalarımızı da maddelere geçtiğimizde yani idari yapının sınırsızlığı, yargısal denetimin getirilmesi gibi gerekçelerimizi maddeler bölümünde söyleyeceğiz. Burada tümünün esas olarak hukuk sistemimize dâhil edilmemesi gerektiğini ve reddedilmesi gerektiğini düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum.

Buyurun.

ÖMER SÜHA ALDAN (Muğla) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakanım, değerli üyeler, değerli katılımcılar; ben de genele ilişkin şöyle bir değerlendirme yapacağım, sakın biraz sonra söyleyeceklerimi bağnaz bir ulusalcılık olarak görmeyin. Nitekim geçtiğimiz hafta ara buluculuk konusunda da benzer şeyleri söylemiştim. Evet, alternatif bir hukuk sistemine doğru dünya ve dolayısıyla da bundan etkilenen Türkiye hızla gidiyor. Artık çağ şirketler hukukunun çağı olacaktır. Bunun yansımalarından bir tanesini bu tasarıda da görmek mümkündür. Bu öyle bir dalga ki bütün dünya bundan etkileniyor, özellikle üçüncü dünya ülkeleri, gelişmekte olan ülkeler olağanüstü derecede etkileniyorlar. Çünkü ekonomik açıdan bağımlılar, büyük ülkelere bağımlılar ve büyük ülkelerde yeni dünyada bir düzen yaratırken, tabii, dikensiz gül bahçesi istiyorlar, taşsız yol istiyorlar, bu anlamda da bu tip tasarılar bundan sonra da sıkça önümüze gelecektir. Elbette ki 1940’larda kalmadım ama buna yönelik olarak yerel bazda, ulusal düzeyde bir refleksimizin de olması gerektiğini düşünüyorum. İlanihaye bu tip talepleri kabul etmeye devam edersek belki kısa vadede “Dünyaya entegre oluyoruz, işte gelişen dünyada yerimizi alıyoruz.” gibi sloganlar içerisinde kendimizi aldatırız ama uzun vadede bunun çok büyük zararlarını görürüz. En azından ulusal düzeydeki yargı bütünlüğümüzü bozmuş oluruz ve bunun yansımalarını da zaman içerisinde görürüz diye tahmin ediyorum.

Değerli arkadaşlarım, bu düzenleme önümüze gelirken iki tane nokta var. Bunlardan bir tanesi, mevcut iktidar, Hükûmet bu yasayı getirmekte oldukça çekingen davrandı. Bunun temel nedenleri var, onun basit bir örneğini söyleyeyim. Avrupa Birliği listesinde –elimde var bu liste- örneğin Hamas örgütü terör örgütüdür bu listede ama Türkiye’de böyle bir yaklaşım söz konusu değildir. Keza, Çeçen direnişçilere yönelik olarak aynı tanımlama söz konusudur. Türkiye’de Çeçen direnişçiler bir anlamda -adı üstünde- kendi bağımsızlıkları için çaba gösteren insanlar olarak kabul

edilir ama Avrupa Birliği nezdinde onlar da terör örgütüdür. Ha, bu tip şeylerde FATF gibi Mali Eylem Gücünden zaman zaman bu tip raporlar gelir: “İşte bu son şansınız. Şunu yerine getirin, derhâl yapın.” türünden, ben görevdeyken de bunlarla çok çok muhatap oldum. Mantıklı bir şekilde açıklama yaparsanız, kendi ulusal yargı sisteminiz konusunda onları yeterince aydınlatırsanız bir süre sonra bunlardan vazgeçerler. Şimdi, aynı böyle küresel düzeydeki istekler konusunda... Örneğin, uzun tutukluluğa ilişkin bir yığın talep var, hiçbirini yerine getirmiyoruz. Ama bu yasa tasarısının bu kadar dirence rağmen ortaya getirilmesinde şöyle bir etken var, basında yer aldı: Geçtiğimiz yaz aylarında CIA Başkanı geldi, üst düzeyli toplantılar yaptı Başbakanla. Evet, biliyorum, terörün finansmanı ile ilgili Alt Komisyonda da arkadaşlarımız söylediler, ben de haberdarım, uzun süre Adalet Bakanlığı ve Maliye Bakanlığı bürokratları bir çalışma içindelerdi. Ama bu tasarı bize o CIA Başkanının görüşmesinden sonra önümüze getirilmiş bir konudur ve uzun vadede şunu da söyleyeyim: Yurt dışından, özellikle Avrupa Birliğinden pek çok talep gelecek ve tek bir soru sormak istiyorum burada yetkililere: Roj TV mesela, Roj TV’yi Danimarka kapatıyor mu? Mal varlığını donduruyor mu PKK’nın? Dondurmuyor. Ne diyor? Diyor ki: “Yargı benim yargım, o yönde karar vermedi. Ben yargıya müdahale edemem.” Şimdi, biz ne yapıyoruz? Bu yasal düzenlemeyle Bakanlar Kuruluna ve bir anlamda da Maliye Bakanlığının çoğunlukla bürokratlarından oluşan bir gruba böyle bir karar verme yetkisini tanıyoruz. Yarın uluslararası düzeyde son derece güç durumlara düşeceğiz, birtakım baskılarla yüz yüze kalacağız. Bu açıdan, her şeyden önce bu tip kararların bir yargı kararına bağlanmasının çok yerinde olduğunu öncelikle düşünüyorum. Ha, şu var: Küresel düzeydeki bu tip taleplere ben olsam bu noktada şunu yaparım: Bu yasayı geri çekerim. İki noktadan geri çekerim. Zaten Birleşmiş Milletlerin kararı çerçevesinde, veyahut da karşılıklılık ilkesi gereğince zaten Bakanlar Kurulumuz bu yönde on üç tane mal varlığını dondurma kararını verdi. Bu konuda mahkemeler de yapılan işlemin Anayasa’ya uygun olduğunu ortaya koydular. E, biz bu yasal düzenlemeyi niye yapıyoruz o zaman? Sadece “Bizim bu konuda bir yasamız vardır.” demek için yapıyoruz.

Ha, ikinci bir noktaya daha değineceğim son olarak, o da “Madem dışarıdan gelen istekle bu yasal düzenlemeyi gündeme getirdik, o zaman kendimize de bu düzenleme içinde bir şeyler verelim.” anlayışı egemen olmuş ki 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası’nın 8’inci maddesi yürürlükten kaldırılarak bu yasaya monte edilmek istenmiş. Burada da “fon sağlayan”, “fon toplayan” gibi müphem, soyut, her yere çekilebilecek birtakım sözcüklerle insanlar beş yıldan başlayan hapis cezalarıyla cezalandırılabilir hâle getirilecek ve özellikle Türk vatandaşlarının yurt dışındaki mal varlıkları belki de sudan nedenlerle dondurulabilecektir, bu tehlikeye de dikkat çekmek isterim. Çünkü bu yasal düzenleme her zaman uygulanacak bir düzenlemedir. Özellikle iktidar milletvekilleri

arkadaşlarımızın dikkatini çekeyim. Bu yasa yeri geldiği zaman yani iktidarlar değiştiği zaman da uygulanacaktır, herkes ona göre düşünüp oyunu kullansın diyorum.

Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum Ömer Bey.

Murat Bey, buyurun.

MURAT BAŞESGİOĞLU (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Bakanım, değerli Komisyon üyeleri, değerli katılımcılar; bu tasarı epeydir Meclisimizin gündeminde olan bir tasarı hatırlayabildiğim kadarıyla. Ben de bir iki noktada görüşlerimi ifade etmek istiyorum.

Birincisi: Tabii, Türkiye terörden çok çekmiş, hâlâ da terörün acı sonuçlarıyla boğuşan bir ülke. Dolayısıyla dünyada uluslararası camiadaki bu tür gayretlere kayıtsız kalması düşünülemez, mutlaka teröre karşı bir hareket olursa Türkiye'nin de bu konuda kendi ulusal çıkarları doğrultusunda gerekli tedbirleri alması lazım.

Şimdi, şu ana kadar ortaya çıkan durumda tartıştığımız konu şu: Bu tasarı, uluslararası camianın daha çok kendi önceliklerini öne koyarak ve uluslararası sözleşmeye dayanak yapılarak bizim de bu şartlara uymamızı ve iç hukukumuzla entegre etmemizi isteyen bir amaç taşıyor. Evet, Türkiye bu sözleşmeyi imzaladıysa bu sözleşme hükümlerini iç hukuka uyarlayacak, ancak buradaki yaptırımları yerine getirirken bir takdir yetkisi tanınmış. Yani el koyma, dondurma gibi mülkiyet hakkının özüne ilişkin tasarrufları nasıl yapacağız, sorun burada düğümleniyor. Tasarı ve tasarıyı savunan arkadaşlarımız bunun bir idari kararla olabileceğini ifade ediyorlar, bir kısım arkadaşlarımız da yargı kararına bağlanmasını istiyorlar. Ben de yargı kararına bağlanmasını isteyen arkadaşlarımızla beraber düşünüyorum. Çünkü hiçbir araştırma, hiçbir soruşturma yapmadan mal varlığını dondurmak, el koymak, hele uzun süreli dondurmak hakikaten Anayasa'da teminat altına alınmış mülkiyet hakkının özüne aykırılık teşkil eder. Eğer bunu düzeltebilirsek bunu hukuki açıdan sağlam bir güvenceye taşımış oluruz meseleyi. Yani yargı kararına bağlamamız gerektiği inancındayım.

Değerli arkadaşlarım, Sayın Bakanım; ikinci dikkatlerinize sunmak istediğim husus, Sayın Profesör İzzet Özgenç'in de kitabında irdedeği bir konu var. Şimdi, Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme'de hangi hâller ve hangi fiiller terör eylemi olarak adlandırılmış? 2'nci maddede bunu saymış, diyor ki: "Sözleşmenin eki olan listede yer alan milletlerarası anlaşmalar kapsamına giren fiiller". Bunlar hepinizin bildiği gibi Uçakların Yasa Dışı Ele Geçirilmesinin Önlenmesi Sözleşmesi, sivil havacılık güvenliğine karşı yasa dışı eylemlerin önlenmesi, diplomatik ajanlar, rehin almalara karşı sözleşmeler vesaire bu şekilde devam ediyor. (b) fıkrasında ise yine bir tanım yapmış: "Niteliği veya kapsamı itibarıyla, bir halkı korkutmak ya da bir hükûmeti veya uluslararası örgütü herhangi bir eylemi gerçekleştirmeye..." diye devam eden ve bizi

ilgilendiren bölümü: Bir sivilin ya da bir silahlı çatışma durumunda muhasamata doğrudan katılmayan herhangi başka bir kişiyi öldürmeye veya ağır şekilde yaralamaya yönelik diğer tüm eylemlere “terör eylemi” deniyor. Niye okudum bu uzun tabiri? Madde madde gelmek istiyorum. “Bir kişiyi öldürmeye veya ağır şekilde yaralamaya yönelik eylemler, bir de bir silahlı çatışma durumunda muhasamata doğrudan katılmayan kişilere karşı işlenmiş olması.” diyor. Burada özellikle Türkiye'nin bölücü terörle ilgili mücadelesine doğru konuyu getirmek istiyorum. Burada bölücü örgütle veyahut da devlete karşı doğrudan silahlı çatışma içine girmiş bir örgütün fiilleri bu uluslararası sözleşme kapsamında ihlal sayılmıyor. Bunu dış işlerinden arkadaşımız varsa lütfen bize izah etsin.

TURGUT DİBEK (Kırklareli) – “PKK girmiyor.” diyorsunuz.

MURAT BAŞESGİOĞLU (İstanbul) – Yani neticede PKK veyahut da Türk devletiyle doğrudan silahlı çatışmaya giren örgüt –adı ne olursa olsun- bu uluslararası sözleşme kapsamına ve bunu ihlal kapsamına girmiyor. Peki, Türkiye buna çekince koymuş, beyanda bulunmuş, “Çatışmayı ben öyle anlamıyorum.” diyor ve ceza hukukuna göre bir atıfta bulunmuş ama bizi bağlıyor. Yani sözleşmeye taraf diğer ülkeler diyebilir ki: “Yok, ben doğrudan çatışmaya girmedikleri için ve bu eylemi ve buna fon sağlayan teşebbüsleri bu sözleşme kapsamında ihlal olarak değerlendirmiyorum.” Yani Hocanın yorumu bu, bunu da ben çok dikkate değer bulduğum için Komisyonun takdirine getirdim, bu konuda bir açıklama olursa bundan memnun olurum. Çünkü Türkiye uluslararası sözleşmeler açısından maalesef Roj TV hadisesinde olduğu gibi, Sınır Aşan Örgütlü Suçlara Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesi, ateşli silahlar ve buna dair ek protokol var. Yani ülkemizin sınırları dışında Türkiye'deki örgüte silah desteği sağlayan kişilere karşı bunlara silah satılmaması, ellerindeki silahların önlenmesine dair de bir sözleşme var ama bu sözleşmelerin hiçbirisi maalesef uygulanmıyor.

Sözü bağlamak gerekirse şu andaki bu tasarının yani Türkiye'nin terörle mücadele konusundaki önceliklerinden ziyade, uluslararası terörizmin önlenmesine dair bir yönü var. Ben bunu geçen toplantıda söylediğimiz zaman arkadaşlar biraz tedirgin oldu, alınganlıklar gösterdiler ama şu anda gerçek budur. Yani bunu yaparken de mutlaka iç hukukumuzu, anayasal teamüllerimizi zorlamamamız lazım ve en azından bu konuya yargı kararına bağlamakta fayda var diye düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum.

Sayın Bakanım, buyurun.

ADALET BAKANI SADULLAH ERGİN (Hatay) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Sayın Başesgioğlu'nun tespitiyle başlamak istiyorum. “Bu anlaşmalar ve önümüzdeki tasarı Türkiye'nin mücadele ettiği terör örgütlerini kapsamaz.” şeklinde bir tespitte bulundular. Tasarı'nın 3'üncü maddesine bakar isek 3'üncü maddenin üçüncü paragrafında 3713 sayılı Terörle Mücadele

Kanunu kapsamında terör suçu olarak kabul edilen fiiller bu tasarının kapsamında olan hususlardan bir tanesi.

İki: Oradan 7'nci maddeye geçiyorum, tasarının 7'nci maddesine, 7'nci madde de şunu ihtiva ediyor: “5'inci ve 6'ncı maddelerde düzenlenen hususlar dışında değerlendirme komisyonu 3'üncü ve 4'üncü madde kapsamına giren fiilleri gerçekleştirdiği hususunda makul sebeplerin varlığına istinaden kişi, kuruluş veya organizasyonların

a) Yabancı ülkelerde bulunan mal varlığının dondurulması talebiyle Bakanlar Kuruluna öneride bulunulmasına,

b) Türkiye'de bulunan mal varlığıyla bağlantılı olarak ilgililer hakkında Ceza Muhakemesi Kanunu uyarınca soruşturma açılması talebiyle suç duyurusunda bulunulmasına karar verebilir.” Dolayısıyla bu tasarı doğrudan Türkiye'nin mücadele ettiği terör örgütlerini de kapsıyor, bunda en ufak bir tereddüt söz konusu değil. Şu anda, Türkiye terörle mücadele eden bir ülke ve bu konuda ödediğimiz bedelleri anlatmama gerek yok diye düşünüyorum ve bugün terörle mücadelede lokal olarak netice alma şansımızın olmadığı hususuna da herhâlde katılırsınız. Çünkü küresel anlamda beraberce mücadele etmemiz gereken bir illet bu. Bu noktada Birleşmiş Milletler, NATO, AGİT, Avrupa Konseyi vesaire kurum ve kuruluşlarla birçok uluslararası anlaşmalar, sözleşmeler, teröre karşı ortak mücadele zemin ve platformlarında, Türkiye bütün platformlarda aktif olarak yer almış ve bütün uluslararası sözleşmelere taraf olmuş ve bunu da parlamentosundan geçirip yürürlüğe koymuş bir ülke. Bu açıdan, burada gelen eleştiriler içerisinde “Bu mücadeleyi mutlaka idari bir mekanizmayla yapmak zorunda mıydık? Niçin yargı üzerinden böyle bir dondurma işlemini yapmıyoruz?” diye bir eleştiri var, bunun konuşulması gerekiyor.

Değerli arkadaşlar, 99 tarihli Birleşmiş Milletler Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Sözleşme'de yargısal ya da idari yöntemlerden birini tercih gibi bir ifade var. Buna dayalı olarak zaten bu eleştiri getiriliyor. Ancak bu Sözleşme'nin uygulanmasına ilişkin temel iki karar var Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin. 1267 ve 1373 saygılı kararlar ve bunları destekleyen 1617 sayılı karar var. Bu kararda, FATF'ın tavsiyelerine uyum sağlanması ve uluslararası standartları uygulamaya davet etmesi kararlarının yerine getirilmesi öngörülmüyor. FATF'ın Türkiye raporuna baktığımızda diyor ki: “1373 sayılı Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararının uygulanması için yargısal mekanizmadan başka özel bir düzenleme yok Türkiye'de.” Yani yargısal mekanizmada birtakım el koyma, dondurma, birtakım tedbir kararları söz konusudur ama Türkiye yargısal mekanizma dışında bir mekanizmaya sahip değil, bunu eleştiriyor.

İkincisi, “Yargısal yollar ve karşılıklı adli yardımlaşma mekanizmaları haricinde diğer ülkelerin dondurma mekanizmalarına tabi olarak başlatılan işlemlerin yürürlüğe girmesiyle ilgili bir düzenlemesi yok Türkiye'nin.” diyor ve tabloya baktığımızda, ben konuşmamda ifade ettim, Amerika

Birleşik Devletleri, Almanya, Fransa, Hollanda, İngiltere, İspanya, İsviçre, İtalya, Kanada, Rusya'nın başta olduğu ülkeler bu mekanizmaları kurmuşlar. Şimdi, biz Türkiye'de mücadele ettiğimiz terör örgütlerinin mal varlıklarının dondurulmasına dair bu ülkelerden talepte bulunduğumuzda netice alamıyoruz. Çünkü kendimiz bu uygulamanın gereğini yerine getirecek hukuki altyapıyı oluşturmuş değiliz. Bunu isteyebilmek ve etkili bir mücadele yapabilmek adına da kendimiz de bu FATF'in tavsiye kararlarını yerine getirmiş ülkeler gibi ayrı mekanizmalar oluşturmak durumundayız.

Değerli Komisyon üyelerimiz, bu konuda alınacak kararlar idari nitelikte kararlar gerek Komisyonun yapacağı çalışma Bakanlar Kuruluna tavsiye, Bakanlar Kurulunun alacağı dondurma kararları, bunlar Anayasa'mızın 125'inci maddesine göre zaten idari yargının denetimi içerisinde olan tasarruflardır. Kaldı ki bu değerlendirmeyi yapacak organ, tasarıda öngörüldüğü şekilde yasalaştığında komisyon bu kanuna uygunluğunu denetleyecektir gelen talebin, üçüncü ülkelerden gelen talebin. Bu yasadaki 3'üncü madde sınırları içerisinde ise gelen talep sayılan uluslararası dokuz sözleşme ve bizim Terörle Mücadele Kanunu'muzda tarif edilen fiillere ilişkin ise buna olur verecektir, karşılıklılık ilkesini arayacaktır ve ihtiyaç duyması hâlinde teminat isteyebilecektir. Ayrıca, yabancı ülkelere gelen talepler karşılandığında bir yıl içerisinde soruşturmayı başlatmamış olması hâlinde o ülke, Türkiye dondurma kararını gözden geçirip kaldırabilecektir, bütün bunlar tasarıda öngörülmüştür. Üçüncü ülkeden gelen talepte bize gönderilen dosyadaki bilgilerin yeterli olmadığı, yeterli açıklığı taşımadığı gibi bir tespitimiz olur ise bunu geri çevirme ve daha geniş bilgi isteme imkânımızın da olduğu açıktır, mevzuatla ilgili olarak önünüzdeki metinde. Dolayısıyla bu endişelerinizi saygıyla karşılıyorum. Evet, bunlar gerçekten üzerinde titizlikle durulması gereken, bu konularda bu yetkiler verilirken kıskanç davranılması gereken hususlar ama kabul edelim ki Türkiye uluslararası toplumun bir üyesidir, Anayasa'mızın 90'inci maddesi yollamasıyla uluslararası anlaşmalara, usulüne uygun olarak onaylanmış, yürürlüğe sokulmuş anlaşmalara uyum noktasında belli öncelikler sağlamışız.

Ayrıca, FATF'in elinde şu anda mevcut ülkelerin değerlendirmesinin yapıldığı bir tablo var. Bu tabloda tamamen siyah, kara listede olan iki ülke var; biri İran, biri Kuzey Kore. Bu ülkeler kesinlikle bu tür bir iş birliğine yanaşmıyorlar ama hemen onun altında, 1'inci gruba, birinci listenin "ikinci kısım" diye Türkiye'yi siyah listeye almamak için oluşturulmuş bir kategori var. O kategoride de FATF'a uyum sürecinde yeterli gelişme kaydetmeyen ya da uyum için eylem planıyla taahhütte bulunan ancak bu eylem planına uymayan ülkeler kategorisi var. Burada, bulunduğumuz kategorideki ülkeleri sizinle paylaşmak istiyorum: Küba, Bolivya, Etiyopya, Gana, Endonezya, Kenya, Myanmar, Nijerya, Pakistan, Sri Lanka, Suriye, Tanzanya, Tayland ve Türkiye.

Değerli arkadaşlar, Türkiye, uluslararası terör ve terörizmle mücadele ederken, takdir edersiniz ki şu listede, bu düzenlemelere direnen ülkeler olarak sayılan listede olmayı arzu etmez. Biraz önce örneğini verdim, bu tür uygulamaları yapmak suretiyle idari mekanizmalar oluşturmuş olan

onlarca ülke saydım ve Türkiye burada yerini alacak, yapılan idari tasarruf, idari yargının denetimi altında çalışacak, bizim kendi millî kuruluşlarımız, komitelerimiz, oluşturulan komisyonlarımız yasaya uygunluğunun denetimini yapacak, karşılıklılık ilkesine bakacak. Muhatap ülke bizim taleplerimizi karşılamıyorsa onun taleplerini karşılamama noktasında inisiyatifi elimizde tutacağız.

Hülasa, değerli Komisyon üyelerimizin millî çıkarlar konusundaki gösterdiği hassasiyetlere saygı duyuyorum, anlayışla karşılıyorum ama Türkiye, terörle mücadele eden bir ülke olarak şu anda bulunduğu kategori içerisinde olmaması gereken bir ülke diye arz ediyorum.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Bakan.

Ali Rıza Bey, buyurun.

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Sayın Başkan, Sayın Bakan, Komisyonumuzun değerli üyeleri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Şimdi görüşmekte olduğumuz bu tasarı gerçekten 2000 yılından beri Türkiye’de siyasetin ve hukukun gündemini işgal etmiş olan bir konu ama nedense her seferinde ertelenmiş. Bunun da tabii ki çeşitli saikleri, çeşitli nedenleri var ertelenmesi konusunda.

Şimdi, böylesine bir konunun gerçekten bu kadar gündemin arasında sıkıştırılmasını da, görüşülmüş olmak için görüşülmesini de ben doğru bulmadığımı önceki konuşmamda söyledim, yine onu aynen tekrar ediyorum. Yani konsantre olamıyoruz, düşüncelerimizi buraya yoğunlaştıramıyoruz. Az önce de ben başka yere gittim, geldim, yani yine Medis faaliyetiyle ilgili. Burada, benim bilgisayarımda, gerçekten bu terörün finansmanının önlenmesiyle ilgili bir sürü bilgi yığılı burada. Düşünün, İzzet Hoca’nın görüşünden tutun aklınıza gelen bütün ceza hukukçularının görüşüne kadar herkesin görüşü var.

Şimdi, burada tabii, bu kanun tasarısı getirilirken aslında suçtan kaynaklanan mal varlığını değerini aklama suçları ile terörizmin finansmanının fiili arasındaki ilişki nedir? Yani sanıyorum bu terörizmin finansmanının önlenmesine ilişkin düzenleme yapılırken suçtan kaynaklanan mal varlığı değerini aklama suçu arasında bir ilişki kurulmuş, ona benzetilmiş.

Şimdi, suçtan kaynaklanan mal varlığı değerini aklama olayı ile terörizmin finansmanının fiili aynı mıdır, bunu bence sorgulamak lazım.

Şimdi, terörizmin finansmanında kullanılan fonlar ve paraların kaynağı meşru aslında yani yasal yollardan elde edilmiş kaynak ve fonlar terörist faaliyetlerle kullanılabilir. Dolayısıyla terörün finansmanında kullanılan bu paralar meşru olduğu hâlde kara paranın aklanması ya da suçtan kaynaklanan mal varlığının aklanması farklı, yani suçtan kaynaklanan mal varlığı, adı üstünde, yasa dışı, yasaların öngörmediği bir şekilde yaptıkları faaliyetler neticesinde elde edilen paralar söz konusu. Amaç bakımından da bu iki şeyin arasında gerçekten fark var.

Şimdi, hep şunu söylüyoruz: Teröristler ya da gerçekten terör faaliyetini yapanlar insan haklarından yararlanmalı mıdır? Yani demokrasilerin bugün yanıt vermesi gereken temel soru aslında bence budur. Yani terörle mücadele ederken terörle mücadele gerekçesiyle temel insan hak ve özgürlükleri kısıtlanmalı mıdır? Biz Cumhuriyet Halk Partisi olarak öteden beri terörizmle mücadele edilirken gerçekten yapılacak, terörle mücadele için yapılacak yasal düzenlemelerde terörle mücadelenin zaafa uğratılmamasını ama bunun yanında da terörle mücadele gerekçesiyle, bahanesiyle temel insan hak ve özgürlüklerinin çiğnenmemesini, yok edilmemesini ve bu mücadelenin hukuk içerisinde kalarak yapılmasını savunuyoruz. Sözünü ettiğimiz hukuk da şekli anlamda hukuk değildir, uluslararası hukuk kurallarının özünü oluşturan temel hak ve özgürlükleri öne çıkaran hukuk kurallarının uygulanmasıdır. Zaten eğer devlet terörizmle mücadele ederken temel insan hak ve özgürlüklerini göz ardı edebilme noktasına kendisini taşımış ise o noktada devletle terörist aynı noktada buluşmuş demektir. Dolayısıyla burada mücadele ederken, devletler, terörle mücadele ederken tek kolları bağlı olarak bence mücadele etmek durumundadırlar. Yani bir yandan gerçekten terörü önlemek bir yandan da temel hak ve özgürlükleri kısıtlamamak durumundadırlar.

Şimdi, elimizdeki tasarıya baktığımız zaman kafamızın takıldığı sorular var. Deminden Sayın Başesgioğlu ağabeyimiz söyledi, yani gerçekten Türkiye’de bugün terör denilince akla bir terör örgütü gelmekte, PKK terör örgütü gelmekte ve gerçekten bu PKK terör örgütünün faaliyetleri bu yasanın kapsamı dışında mıdır? Eğer PKK terör örgütünün faaliyetleri bu yasanın kapsamı dışında olacak ise o zaman bu yasayla ne yapılmak isteniyor? Mesela kamuoyunda gerçekten terörün finansmanı gerekçesiyle çeşitli yorumlar yapılıyor, bunlar doğru mudur? Yani ben doğru olduğu anlamında söylemiyorum. Örneğin, Sayın Haberal, terörist şimdi. Yani Sayın Haberal’ın da mal varlıkları var ve mademki o fonlar terörün finansmanında kullanılıyor, Sayın Haberal da terörist olduğuna göre, Sayın Haberal’ın mal varlıkları hiçbir yargı kararına gerek duyulmadan dondurulacak mıdır?

Yine -örnek veriyorum, yani aklıma geldiği için, örnekler doğru ya da yanlış olabilir- Sayın Nedim Şener de terörist. E, Nedim Şener, daha önce Doğan grubunda çalışıyordu, şimdi de Doğan grubunda çalışıyor. Doğan grubu da bu vesileyle bir teröristi barındırıyor. Dolayısıyla buradan çıkıp Doğan grubunun mal varlıklarına el konulacak mıdır?

Şimdi, yani bu yasayla PKK olmayacak, o zaman uluslararası devletlerin talepleri, nedir bunlar? Yani biz sömürge ülke falan değiliz. Elbette ki uluslararası hukuk kurallarına uygun yasal düzenlemeler yapalım, yani Türkiye kendi iç hukukunu uluslararası hukuk kurallarına göre düzenlesinler. Zaten onun için de adli yargı sisteminde tutuklamadan kaynaklanan sorunların da Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin ve Avrupa Birliği Sözleşmesi’ne uygun hâle getirilmesini öteden beri savunmuyor muyuz? Ama her nedense o konuda Türkiye bir taraftan tazminatları ödemeye devam ediyor ama bir taraftan da Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin kararlarına uymak bizim yargıç ve

savcılarının aklına gelmiyor ya da uymayan yargıç ve savcılarla ilgili -çünkü bu bir yasa ve anayasa hükmüne uymamaktır- bir işlem yapmamak da HSYK'nın aklına gelmiyor. Bir mahkeme kararını geç yazan bir yargıçla işlem yapılıyor, yani "Mahkeme kararını neden geç yazdın?" diyor ama bir yasa hükmüne, bir anayasa hükmüne ısrarla ve inatla uymamak -bana göre öyledir- AİHM'nin kararlarına uymamak, Avrupa Birliği Sözleşmesi'nin kararlarına uymamak Anayasa'nın 90'ıncı maddesi uyarınca mevcut Anayasa ve yasa hükümlerine uymamaktan hiç farkı yoktur ve bu hâkimler hakkında da hiçbir işlem yapılmıyor. Yani bu Avrupa İnsan Hakları sözleşmelerini uygulamak veya uymak temel hak ve insan özgürlüklerini düzenleyen ve insanların özgürlükleriyle ilgili işlemler yapan yargı alanının dışındaki konular için mi geçerlidir?

Şimdi, ceza yargılaması açısından baktığımızda terörizm konusunda bazı temel hakların sınırlandırılması, kısıtlanması mümkün müdür? Hangi şartlarda mümkündür? Ülkemizde bu tür hükümler sıklıkla uygulanmakta mıdır? Bu tür önlemlerin etkili olup olmadığı hususunda araştırmalar var mıdır? Bu eylemlerin ulusal hukukun temel ilkeleriyle, örneğin Anayasa'mız ile uyumlu olup olmadığı hususunda yeteri kadar tartışma yapılmış mıdır? Bu konular, bu Anayasa'ya uygunluk açısından incelenmiş midir? İspat hukuku açısından suçun kanıtlanması bakımından gerekli unsurlar çok açık ve net olarak belirtilmiş midir? Hukuki işleyiş ve suçluluk hakkında, karar verilmesi hakkında ve şüphelilerin nasıl itham edildiği hususunda bu süreçte çeşitli mercilerin cezalandırmaya yönelik faaliyet gösteren yahut bilgi sağlayan toplam mercilerin konumları nedir? Hangi tür ve hangi düzeyde kanıt gereklidir ve kabul edilmektedir.

Birleşmiş Milletlerin terörizmle ilgili kararlarının özellikle 1267 ve 1373 sayılı ekindeki listelerde yer alacak şüphelilerin, sanıkların belirlenmesi yahut kararların uygulamaya konulması idari mi, yoksa adli yolla mı yapılmaktadır? Bu süreci belirlemeye ilişkin ölçütler hangi şartları da kamusal denetime açıktır? Suç isnadı veya diğer isnatlar yöneltilmezden önce mal varlıkları ne kadar bir süreyle dondurulabilmektedir? Dondurulmuş mal varlıklarının gündelik harcamalar yahut savunma harcamaları için kullanılması mümkün müdür? Bir kişi veya kuruluşa ait mal varlıklarının dondurulması durumunda hukuki, idari, cezai bir dava açılmazdan önce bunların meşru yahut belirlenen bir alacaklıya ödeme yapılması mümkün müdür? Yanıt evetse yardımcı kuruluş veya bir üçüncü kişi ödeme talep edebilir mi? Bu tür tedbirlerden birine muhatap olan kişilerin cezai yolla itiraz veya temyiz hakkı mevcut mudur? Masum şüphelilerin yaşam biçimlerine ve saygınlıklarına verilen zararlar için bunların tazmin imkânı var mıdır? Ceza alanındaki uluslararası iş birliğine ilişkin, baktığımızda, terörizmin finansmanı adli yardımlaşmayı veya ihaleye konu olabilecek bir suç mudur? Terörist belirlemeleri sadece bir başvuru üzerine mi yoksa bir delil başlangıcına bağlı olarak mı kabul edilmekte ve uygulanmaktadır? Bir başka ülke veya uluslararası kuruluş tarafından belirlenen kişi veya kuruluş isimleri hangi işleyiş içinde ülkede yayınlanmakta ve takibat yapan mercilere ve

hükûmet dışı kuruluşlara iletilmektedir? Devlet, terörizm konusunda hangi süre içinde adli yardım veya liste oluşturma taleplerine yanıt vermek durumundadır? Hızlandırılmış bir yanıt sistemi mümkün müdür? Mümkünse hangi koşullarda mümkündür? Terörizmin finansmanı ile ilgili olarak adli yardımlaşmada ve uluslararası iş birliğinde çifte cezalandırma ilkesi ne şekilde uygulanmaktadır? Bu çerçevede suçun aynı şekilde tanımlanmış olması gerekiyor, yoksa benzer bir cezalandırmanın varlığı yeterli midir, kâfi midir? Adli yardımın gerçekleşebilmesi için ilgili grupların açıkça terörist kuruluşlar olarak belirtilmesi gerekiyor mu? Terörizmin finansmanında siyasi suç muafiyeti nasıl uygulanacaktır veya şimdiye dek uygulanmış mıdır? Terörizmin finansmanı ile ilgili olarak ya yargıla ya da iade et, aynı fiil sebebiyle 2 kez cezalandırma olmaz ilkeleri uygulanacak mıdır? Talep edilen veya verilen adli yardım ve uluslararası iş birliği çerçevesinde bir başarıya yahut ilginç itirazlara rastlanılmış mıdır? Uluslararası iş birliği ve adli yardımlaşmayla ilgili olarak bölgesel kuruluşlar mevcut mudur?

Gerçekten, bunların hepsine baktığımızda, bu olaylar karmaşık bir süreç oluşturuyor ve bu süreçle ilgili yeteri kadar tartışma ve aydınlanma yoktur. Komisyon da bakıyorum, bilmiyorum benden önce tanımlandı mı, burada bir teknik hoca var mı, bilmiyorum, yani bilim hocası var mı, bilmiyorum geldi mi cezacı hocamız var mı, bilmiyorum.

BAŞKAN – Alt komisyonda dinledik Hocamızı.

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Yani keşke hocalarımız, değişik üniversitelerden değişik hocalarımız, Sayın İzzet Özgenç de dâhil olmak üzere, buraya gelselerdi, Komisyonumuza bilgi verselerdi. Yani burada bu düzenleme öyle çok basit, söylenildiği gibi... “Terörizmin finansmanının önlenmesi.” cümlesi aslında ilk etapta çok masum bir cümle, yani evet diyor insan içinden, canım terörizmin finansmanı önlenmesin mi, terörist faaliyetler devam mı etsin, deniliyor ama bu, isminden anlaşılacağı kadar, bu kadar masum bir ifade tarzı değildir, çok masum bir yasa değildir; bu yasanın toplumda yol açacağı sonuçlar çok acıdır, çok ağır olacaktır. Dolayısıyla bunların enine boyuna tartışılması gerektiğini ben düşünüyorum. Aslında ben inceledim, yani burada, dediğim gibi, neresinden başlayalım biz bunun? Yani ben bu yasanın savunulabilecek yanını görmedim, bunu da yaparken başka hocalardan şey yaptım. Sayın İzzet Özgenç’le de oturdum, tartıştım ben bunu daha önce, bayağı çok oldu. Savunulabilir bir yanını görmedim, zaten öyle olduğu için ki bugüne kadar bu sürekli ertelenmiş, bizim önümüze bugün yeniden geliyor bu. Bence bunu enine boyuna tartışalım Sayın Hakkı Köylü, siz de bir ceza hukukçusunuz. Bilmiyorum sizin içinize oturdu mu bu yasa, siz kalben “Ya, bu çok doğru bir yasadır.” diyebiliyor musunuz? Diyorsanız benim zaten şey yapacak bir hâlim yok, yani sizler en azından ceza hukukunu gerçekten iyi bilen bir arkadaşımızsınız. Yani Sayın Bakanımın içine –bilmiyorum- sığdı mı bu yasa? Sayın Bakan, siz...

ADALET BAKANI SADULLAH ERGİN (Hatay) – Siz dışarıdaydınız, biraz önce bir değerlendirme yaptık.

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Evet, dışarıdaydım Sayın Bakanım.

Yani ben diyorum ki: Elbette ki terörizmi önleyelim, elbette ki ona geçit vermeyelim, elbette ki terörizmin finansmanına yönelik her türlü tedbiri alalım, bu konuda hiçbir şey yok ama bunu yaparken de gerçekten temel hak ve özgürlükleri kısıtlayıcı yollara sapmayalım. Bu ileri demokrasiye de aykırı olur zaten. Yeteri kadar başka yollardan sapılıyor, hiç olmazsa bu konularda sapmayalım diye düşünüyorum ben.

Vallahi ne diyeceğimi ben de şaşırdım, onun için çok fazla konuşmamızın anlamı da yok.

BAŞKAN – Maddelerde bol bol söyleyeceksiniz.

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Söylediklerinizin önemli bir kısmı da tasarının devamında maddelerde var. 7’nci ve 13’üncü maddeler sizin buradaki endişelerinizin büyük bir kısmını gideriyor zaten.

Sırayla devam ediyoruz.

Buyurun.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) - Sayın Başkanım, Sayın Bakan, sevgili milletvekili arkadaşlarım; şimdi, tabii, biraz daha özele inerek görüştüğümüzde bu FATF özel tavsiye kararlarından da bahsediliyor. Sayın Bakan da o listelerden, bizi siyahın üzerindeki gride tuttuklarından bahsetti. Şimdi, orada dondurma tanımı şöyle, FATF’ın özel tavsiye kararlarında: “Fon ve diğer mal varlıklarının devrinin dönüştürülmesinin, tüketilmesinin veya yer değiştirmesinin bir mekanizma içerisinde belirli bir süreyle yetkili bir otorite veya mahkeme tarafından yasaklanmasıdır.”

Şimdi, Birleşmiş Milletlerin imzalamış olduğumuz sözleşmesi de, bu FATF’ın tavsiye kararları niteliğindeki kararlarının tümünde de deniyor ki: “Belirli bir otorite tarafından -mahkeme kararı olabilir- bunların aciliyetle yerine getirilmesini istiyoruz.”

Şimdi, yani bu tüm sözleşmelerde böyle yazılı olarak, devletlerin imzalamış olduğu sözleşmelerde bunlar var iken şimdi ardından FATF bu konuda bazı işte listeler yayınlanıyor ve diyor ki: Biz öyle söyledik, yani imzalanan sözleşmelerde öyle söyleniyor ama siz ona bakmayın, devletler olarak siz ayrıca bir de idari yaptırım koymak zorundasınız. Bizim asıl istediğimiz şey o. Bu işi uzatmayın, biz ne dersek onu yapın. Yani söylenen şey bu anladığım kadarıyla benim çünkü sözleşmelerde bu konuda devletlere bir hak tanınıyorsa idari ya da mahkeme yönüyle, yani bu konuda devletler sadece aciliyeti konusunda çaba sarf etmeleri konusunda uyarılabilir ama idari yaptırımla “Bunu yap.” diye uyarılamaz, yani hukuk bize bunu böyle öğretti.

BAŞKAN – Bu da uygulama şeklini FATF’a bırakmış.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Ama efendim, sözleşmeler bağlayıcıdır. Sözleşmeler bize bu hakkı veriyorsa biz bu haklardan bir tanesini kullanabiliriz. Biraz önce de okudum ben,

CMK’da da var. Bu konuda, 127’nci madde, kolluğa bile aciliyetle bu konuda el koyma yetkisini vermişken, ardından mahkeme kararıyla bunun onaylanmasını getirmiş.

BAŞKAN – Yalnız, bu şey el koymayla dondurmaya biraz farklı görüyorum ben.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Aslında benzer efendim, birbirine çok benzer.

BAŞKAN – Benzerliği yok yani, birisi tasarruf hakkını tamamen elinden alıyorsunuz, öbürünün tasarruf yapma şekli üzerinde denetim hakkına sahipsiniz, arasında fark var.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) - Yani her ne kadar böyle farklıymış gibi... İşte, idari yolla alınan bu kararlar dondurma, mahkeme yoluyla alınan kararlar el koymadır gibi bir açıklama yapılsa da doktrinler, görüşler genel olarak ikisini de aynı statüde ele almış ve ikisine de aynı yöntemlerin uygulanması gerektiğini söylüyor.

Ben bir de şuna değinmek istiyorum, Sayın Bakan dedi ki: “Bu kararlar bize geldiğinde, işte mütekabiliyet şartı aranacak, işte biz teminat da isteyebileceğiz buralardan.” Yalnız, Sayın Bakanım, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Yaptırımlar Komitesinin kararlarıyla ilgili böyle bir şansımız yok. Yani orada diyor ki: “Yaptırımlar Komitesi listeyi gönderdiğinde Bakanlar Kurulu gecikmeksizin bunu Resmî Gazete’de yayınlar ve bu uygulamaya geçilir.”

ADALET BAKANI SADULLAH ERGİN (Hatay) – Zaten şu anda var olan uygulama. Bu çerçevede 13 karar alınmış ve uygulanmış.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Ama var olan uygulama da efendim, doğru mu, eğri mi, buna bakmak lazım. Yani biz sözleşmelere atıf yapıyoruz, FATF’ın tavsiye kararlarına atıf yapıyoruz. Buralarda deniyor ki, işte “Her ülkenin kendi iç hukuk düzenlemesine bırakıyoruz bunu.” Ardından da biz burada zaten bu iç hukuktaki kontrol sistemimizi yok saymışız, Yaptırımlar Komitesinin kararını hiçbir şekilde tartışılmaz bir karar olarak alıyoruz ve ondan sonra da bunu kendi iç hukukumuzda uygular hâle getiriyoruz. Yani bu bir kere zaten imzaladığımız sözleşmelere de aykırı bir durum. Yani imzaladığımız sözleşmelerin hiçbirisi sen bunu kendin, göz önünde, irdelemeyen ya da kendi iç hukukunda bunu değerlendir diyor zaten. Biz bunu hiç irdelemeksizin Yaptırımlar Komitesiyle ilgili Bakanlar Kuruluna diyoruz ki: Sen bunu hemen Resmî Gazete’de yayınla. Bu bir kere bizim devletimizin bağımsızlığına aykırı bir yaklaşım biçimidir, sözleşmelere de aykırı, sözleşmelerin ruhuna da aykırı. Yani deniyor ki: İşte, Mecliste bu geçti. Mecliste geçtiği için iç hukuku kuralı hâline geldi. Meclisten geçerken biz uluslararası sözleşmelerde neye bakıyoruz? Diyoruz ki: Ha bu konuda bize yetki verilmiş. Büyük ihtimalle de öyle bakmışsınızdır hepiniz -geçmiş dönemde olduğu için, belki siz o dönemde Meclistesiniz- ha bu konuda bir yaptırım veriliyor ama benim iç hukuk düzenlememde bana bırakılıyor bu, “Bu yetki bana bırakılıyor.” diye o dönemki milletvekili arkadaşlarımız onaylamıştır ama şimdi o takdir hakkını biz yok sayıyoruz, yani bizden istenilen şekilde, idari anlamda istenilen şekilde ya da dikte edilen şekilde, hiçbir şekilde bunları,

Yaptırımlar Komitesinin kararlarını özellikle denetlemeksiniz, gerekçe aramaksınız... Bakın, diğer yabancı devletlerden gelende gerekçe arıyoruz, müteakabiliyet arıyoruz, teminat istiyoruz ama Yaptırımlar Komitesinden hiç bunları istemiyoruz. Biraz önce de söyledim ben bu konudaki eleştirileri, Yaptırımlar Komitesinin aldığı kararlar Güvenlik Konseyi kararları değil. Zaten orada hiç ciddi bir inceleme olmaksızın birileri talep ediyor, yani uluslararası sermaye, işte etkin olan devletler talep ediyor, araştırılmaksızın bunların isim benzerliğinden dahi bahsediliyor, böylesine bir düzenleme getiriliyor. Bu karar alındıktan sonra da biz de hiç uygulamalara, daha doğrusu kendi iç kontrolümüzü yapmadan Bakanlar Kuruluna bu konuda bir talimat vermiş oluyoruz bu yasayla. O nedenle de bu yasanın o yönüyle de doğru olmadığını düşünüyorum.

Bir de sevgili arkadaşlar, şimdi kamuoyunda, yani bu uluslararası hukukla ilgili çok fazla bağlantı kurulmuyor. Kamuoyundaki tereddüt nedir? Şimdi, uluslararası hukuka atıf yapılan konular, zaten insanlar onu dokunulmaz olarak görüyorlar, ya orada böyle bir şey söylendiyse yapılabilir falan... Hani bana dokunmayan yılan bin yaşasın gibi bakılıyor Birleşmiş Milletlerin Yaptırımlar Komitesi ya da Avrupa Konseyinden gelen şeylerle ilgili ama Türkiye kamuoyunu asıl rahatsız eden konu Terörle Mücadele Yasası kapsamındaki suçların da bu fon sağlanması ve toplanmasındaki yasak fiillere doğrudan doğruya sokulmuş olması ve burada da yine değerlendirme komisyonuna bir yekti tanınması, değerlendirme komisyonu dışındaki mal varlığıyla ilgili doğrudan doğruya talepte bulunabiliyor, iç hukukta ise CMK uyarınca suç duyurusunda bulunabiliyor ama Sayın Bakanım, Sayın Başkanım, şimdi, pek çok konuda görüyoruz ki artık yargı idarenin denetimine geçmiş durumda. Geçen gün ne yazık ki hiçbirimizin istemediği, duymak dahi istemediği bir şekilde Yargıtay Başkanımız tarafından “Hasım yargı değil, hısım yargı olduk.” gibi bir yaklaşım biçimi var. Şimdi böyle bir yaklaşım biçimi olunca, yani değerlendirme kurulu, işte devletin en üst kademesindeki kurul diyecek ki: Bu şahısların mal varlıklarının dondurulmasını istiyorum. Bu konuda bir suç duyurusunda bulunuyorum. Yani buna direnebilecek olan, artık bu kadar yoğun baskı sonucunda hâkimler ve savcılar üzerindeki yoğun baskı sonucunda direnebilecek olan kahraman savcılarımız ve yargıçlarımız ne yazık ki çok azaldı. Yani bu çerçevede de, yani Terörle Mücadele Yasası’ndaki bu şey nedeniyle de, buraya konulması nedeniyle de insanlarda bir kaygı var. Yani böyle bir emir ve talimat, bu MASAK ve içinde bulunduğu diğer kuruluşlar tarafından emir ve talimat geldiğinde “Buna direnilemez, mal varlıklarına el konulur, mal varlıkları dondurulur.” diye de insanlar, bu nedenle çekiniyorlar. Zaten yurt dışında mal varlığı olan büyük şirketler falan, zaten bunlar çekiliyorlar, büyük uluslararası şirketler ya da işte bizim Türkiye’de bulunup da nakliye işiyle vesaireyle uğraşan şirketler ama bir de Türkiye’deki insanlar da buna çekiniyor. Neden? Çekinmelerinin gerekçeleri var çünkü Deniz Feneri savcıları görevden alınıyor, yani onların yaptıkları işlemler nedeniyle, herkesin, kamuoyunun gözü önünde oluyor bu. Aynı şekilde MİT Müsteşarı Hakan Fidan hakkında soruşturma

açan savcı görevden alınıyor. Şimdi, buna direnebilecek olan ne kadar insan var? O zaman, işte, biraz önce Ali Rıza Bey' in de söylediği gibi...

BAŞKAN – Yani buradakini de mi idari yaptırımla halledelim diyorsunuz siz?

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Hayır efendim, yani bu aslında değerlendirme kurulunun yetkisinde olmaması gerektiğini söylüyoruz.

BAŞKAN – Yargı zaten değerlendirme kurulunun... Sadece bir suç ihbarı o, başka bir şey değil.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Suç ihbarı ama efendim, ben sadece şu yönüne dikkat çekmek istiyorum: Yani bu suç ihbarı ama böylesine ağır baskı yaşanan bir ortamda, yargının dizayn edildiği bir ortamda bunun dahi tehlikeli olduğunu ve iç kamuoyunun da bundan dolayı rahatsızlık duyduğunu da burada dile getirmek istiyorum ben, yani biz olmaması gerektiğini düşünüyoruz, yani doğrudan doğruya bunu -yani örneğin Yargıtay Başkanı, Danıştay Başkanı, Sayıştay olabilir- yargıçlar bunu değerlendirsınlar, memurlar değil. Yani doğrudan doğruya emir talimat verilen memurlar değil, en azından üst şeyin, yargıçlar tarafından değerlendirilmesi gerektiğini düşünüyoruz bu türden talepleri. İç hukukumuzda da zaten böylesi bir değerlendirme kurulunun ihbarına gerek yoktur, savcılar bazı şeyleri kendiliklerinden de değerlendirebilir. Yani kamuoyunda...

BAŞKAN – Dilek Hanım, ben anlayamadım bunu, arkadaşlar anladı mı bilmiyorum da şimdi...

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Efendim, biz değerlendirme kurulunun bu şekilde ihbarda bulunmasının dahi sakıncalı olabildiğini...

BAŞKAN – Kim ihbarda bulunsun böyle bir şeyde, siz nasıl düşünüyorsunuz?

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Değerlendirme kurulu yerine efendim yani yüksek yargı organlarının başkanlarından ya da onlar tarafından gönderilen üyelerce böyle bir kurul oluşturulacaksa bile onlar tarafından oluşturulması gerektiğini düşünüyorum ben. Yani çünkü memur konumunda olan, bakanlıkların ve idari birimlerin memuru konumunda olan bu değerlendirme kurulunun yeterince sağlıklı çalışmayacağını aksine yüksek yargı organları, yargıçları tarafından oluşturulan bir kurul olması gerektiğini düşünüyorum, o zaman işte, bu sakıncalar ortadan kalkabilecektir diye düşünüyorum. Benim görüşlerim bunlar efendim.

Çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum.

Sayın Bakanım buyurun.

ADALET BAKANI SADULLAH ERGİN (Hatay) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Ben aslında çok konuşmayı seven biri değilim ama konunun önemine binaen birtakım sorular da olunca böyle birkaç defa söz alma durumu söz konusu oldu. Sayın Öztürk herhâlde ayrıldı.

Önemine binaen tekrar ediyorum. Bu tasarıyla getirilen düzenlemeyle Türkiye'nin mücadele ettiği terör örgütlerine bu düzenlemenin uygulanamayacağına dair bir istifham ya da bir tereddüt olduğunu ifade etti Sayın Öztürk. Kendisi yokken Sayın Başesgioğlu'nun benzer bir tespit ve sorusuna cevap verirken ifade etmiştim. Tasarının 3 ve 7'nci maddeleri tam da Türkiye'nin mücadele ettiği terör örgütlerine nasıl uygulanacağına dair düzenlemedir. Burada herhangi bir tereddüt, en ufak bir istifham söz konusu değildir, bir.

İki, Türkiye'de yargılanan kişilerin mal varlıklarının bu kurullar tarafından dondurulabileceğine dair tespit yaptı Sayın Öztürk ve buna somut birtakım isimler de zikretti, böyle bir şey de söz konusu değil. Biraz önce Sayın Yılmaz'ın tespitlerinde de aslında Öztürk'e cevap olacak şeyler var. Burada sadece değerlendirme komisyonunun suç duyurusunda bulunma yetkisi var, tamamen değerlendirmeyi yapacak olan savcılık makamlarıdır, kararı verecek olan bağımsız yargıdır. Kaldı ki 5549 sayılı Suç Gelirlerinin Aklanmasının Önlenmesi Hakkındaki Kanun'un da 19'uncu maddesinde şöyle bir hüküm var: "Aklama veya terörün finansmanı suçunun işlendiğine dair ciddi şüphelerin mevcut olması durumunda konuyu ilgili cumhuriyet savcılığına intikal ettirmek" görevi MASAK'ın görevleri arasında sayılmıştır. Burada da suç duyurusunda bulunan idari bir kurumdur.

Değerli arkadaşlar, ben konunun önemine binaen şu hususu tekrar ifade etmek istiyorum: Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin almış olduğu kararlar ya da oradaki Yaptırımlar Komitesinin yayınlamış olduğu listelere ilişkin tespitlere atıfta bulundu Sayın Yılmaz. Evet, o kararlar öteden beri uygulanıyor ve Türkiye'de bunun uygulanmasına ilişkin şu ana kadar herhangi bir problem yaşanmadı, yaşanmış olan problemleri de biraz önce konuşmamda ifade ettim. Danıştay 10. Dairesine açılmış olan bir davada Danıştay 10. Dairesi de burada dile getirilen gerekçelerle Bakanlar Kurulunun yapmış olduğu bir mal varlığını dondurma kararının yürütmesini durdurmuştu. Buna yapılan itirazla Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulunun vermiş olduğu karardan birkaç tespiti sizinle paylaşmak istiyorum önemli olduğuna binaen ve tutanaklara geçmesi açısından.

"Bu tespitte Birleşmiş Milletler Anlaşması'na uygun olarak alındığı tartışmasız olan bu kararların iç hukukumuzda yansıtılmasında izlenen yolun hukuki uyarlığı konusu Birleşmiş Milletler Anlaşması'nın Anayasa'mızın ve konuyla ilgili yasaların ilgili hükümlerinin birlikte incelenmesini gerektirmektedir. Üye ülkelerin zorlayıcı önlemlerin uygulanması konusundaki yükümlülüğünü Birleşmiş Milletler Anlaşması'nın 48'inci maddesinde vurgulandığı üzere doğrudan doğruya eylemleriyle yerine getirmeleri zorunludur. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin antlaşmanın 7'nci Bölümü çerçevesinde alacağı kararlar üye devletler yönünden bağlayıcı nitelik taşımaktadır. Üye ülke olarak Türkiye Cumhuriyet Hükûmetine diğer bir deyişle Bakanlar Kuruluna düşen görev alacağı bir kararla Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin antlaşmanın 7'nci Bölümü çerçevesinde almış olduğu zorlayıcı önlemleri Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde yürürlüğe koymak ve uygulanır hâle

getirmektir. Dolayısıyla Birleşmiş Milletler Anlaşması'nın üye ülkelere getirdiği bu yükümlülüğün yerine getirilmesi ve Güvenlik Konseyince belirlenen zorlayıcı önlemlerin uygulamaya konulması hususunda Bakanlar Kurulunun yetkili olduğunun kabulü gerekmektedir.”

Yine bu İdari Dava Daireleri Genel Kurulunun oy birliğiyle vermiş olduğu kararı okumaya devam ediyorum: “Hâkim kararı aranmasına gerek olmamakla beraber dava konusu Bakanlar Kurulu kararı idari bir işlem olması nedeniyle idari yargıda hukuka uygunluk denetimine tabi olduğu gibi Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi tarafından alınan kararlara karşı Birleşmiş Milletler sistemi içinde başvuru ve düzeltme imkânları da bulunmaktadır. Bu cümleden olmak üzere...” İşte, bahsetmiş dava konusu El Kaide ve Taliban... “Yaptırımlar Komitesinin çalışma usullerine ilişkin belgenin 8'inci maddesinde listeye haksız olarak alındığını iddia eden kişi ve kuruluşların izlemesi gereken itiraz yolları ayrıntılarıyla belirtilmiştir. Buna göre Güvenlik Konseyi kararlarında adı yer alan davacının bu kararlar uyarınca Türkiye'deki her türlü mallarının dondurulmasını ve bu mal varlıklarını, mal varlıklarıyla ilgili her türlü işlemin Maliye Bakanlığının iznine bağlanmasını öngören -falanca- tarih, sayılı Bakanlar Kurulu kararının davacı şirkete ilişkin bölümünde yetki, şekil, sebep, konu ve maksat unsurları yönünden hukuka aykırılık bulunmamaktadır.” Oy birliğiyle verilen karar. Şimdi, İdari Dava Daireleri Genel Kurulu Danıştayın 2008 yılında oy birliğiyle, bu görüşmeler esnasında dile getirilen, Anayasa'ya aykırılık iddiaları da dâhil olmak üzere bütün bunlar 10. Daire kararında tartışılmış ve yürütmeyi durdurma kararı verilmiş ama İdari Dava Daireleri Genel Kurulu bu yapılan itiraz üzerine yaptığı değerlendirmede oy birliğiyle Bakanlar Kurulunun almış olduğu kararı hukuka uygun bulmuştur.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Sayın Bakanım “Güvenlik Konseyi kararı” diyor. Yaptırımlar Komitesi kararı mı, Güvenlik Konseyi kararı mı?

ADALET BAKANI SADULLAH ERGİN (Hatay) – Değerli arkadaşlar, Yaptırımlar Komitesi kararları oy birliğiyle alınmaktadır. Eğer burada bir ihtilaf söz konusu olur ise Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyine götürülmektedir, oradan karar alınması gerekmektedir. Zaten Yaptırımlar Komitesini oluşturan üyeler de Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi üyesi ülkeler tarafından bu Yaptırımlar Komitesi oluşturulmaktadır.

Ayrıca tekrar Sayın Yılmaz bir şeye vurgu yaptı, o da: 99 tarihli Birleşmiş Milletler Sözleşmesi'nde ülkelere seçenek verildiğini ama FATF'in bu seçeneği pas ederek “Mutlaka idari bir yaptırım yolu, idari bir mekanizma oluşturun.” tespitinin keyfî olduğunu, buna uymak zorunda olmadığımızı ifade ettiler. Bir an için şeklî anlamda bakıldığında haklı gibi görünse de Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 1617 sayılı Kararı var. Güvenlik Konseyi kararları bağlayıcıdır. Bu kararda “FATF'in tavsiyelerine uyunuz, bunları yerine getiriniz.” diyor ve FATF de bu karara atfen son değerlendirme raporlarında Türkiye'ye yargısal kanallar dışında yeni mekanizmalar

oluşturmadığından bahisle eleştiriler getirmiştir ve bu eleştirileri karşılamadığı için Türkiye kara listenin bir altı olan koyu gri listeye alınmıştır. Haziran sonuna kadar bu çalışmalar tamamlanmadığı takdirde biraz önce ifade ettim, dünyada 2 tane ülke var, onun yanına 3'üncü olarak Türkiye'yi ilave etme riski vardır.

Arz ediyorum Sayın Başkanım.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Sayın Bakanım, bu 1617 sayılı Kararı da biz sizden bir alalım eğer uygunsa.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum.

Buyurun.

MURAT BAŞESGİOĞLU (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Bakan, 2 kez temas ettiğim konuya döndüğü için söz alma ihtiyacını duydum. Anlatmak istediğim şu Sayın Başkanım: Şimdi, Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme'yi imzalamışız. Bu imzaladığımız sözleşmede hangi fiillerin terör eylemi olduğu belirtilmiş. İşte, standart sözleşmeler var ve 1/b maddesinde de diyor ki: “Niteliği veya kapsamı itibarıyla” diye başlayan “...bir silahlı çatışma durumunda muhasemata doğrudan katılmayan herhangi başka bir kişiyi öldürmeye veya ağır şekilde yaralamaya yönelik diğer tüm eylemler” terör eylemi olarak addediliyor.

Şimdi, Türkiye Cumhuriyeti devleti güvenlik güçleriyle doğrudan silahlı çatışmaya giren, adı A, B, PKK, kontrgerilla bilmem ne örgütü, doğrudan silahlı çatışmaya giren örgütlerin durumu bu sözleşme kapsamında ne olacak? Şimdi, denildi ki: “3'üncü maddede biz tarif ettik bunu.” Tamam, iç hukukumuzda tarif ettik. Hatta burada uluslararası sözleşmenin 1/b'yi (a)'yı alırken bazı bölümlerini yazmamışız, beyanı koyduğumuz veçhile yazmamışız. Yani o bir karşılaştırılırsa, mukayese edilirse 1/b'deki suç tanımı olduğu gibi (a) fıkrasında yok. Niye yok? İşte, beyanda bulunmuşuz, çekince koymuşuz uluslararası sözleşmeye.

Sormak istediğim şu: Türkiye olarak bizi bağlamadığını iddia ettiğimiz, çekince koyduğumuz bir uluslararası metinde bu sözleşmeye taraf diğer ülkeler bunu nasıl yorumlayacak? Yani PKK'nın çatışmaya girmiş olduğu veyahut da bu çatışmaya fon sağlayan bir kaynağı uluslararası sözleşmeyi ihlal etti gibi yorumlayacak mı? Yoksa bizim beyan koymamız diğer ülkeleri de mi bağlayacak? Benim bilgim yani bizim beyan koymamız sözleşmeye taraf diğer ülkeleri bağlamaz, onlar isterse “Hayır, bu sözleşme kapsamında ihlal değildir.” deyip bu fon kaynaklarına el koymayabilirler. Onun için lütfen diyorum Dışişlerinden bir arkadaş varsa uluslararası sözleşmenin uygulanmasını bize izah etsin, kafamızda bir istifham kalmasın, demek istediğim bu. Belki madde gelince tartışırız, nasıl takdir ederseniz.

BAŞKAN – Tabii, en doğrusu zaten orada tartışacağız bunları detaylı bir şekilde.

Maddelerine geçilmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Arkadaşlar, yarın 11.00' de toplanmak üzere oturumu kapatıyorum.

Kapanma Saati: 16.45